CURIERUL ADVENTIST

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INSPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII DOMNULUI HRISTOS NOIEMBRIE 2026

CURAT... ÎNTR-O LUME MURDARĂ

CURIERUL ADVENTIST

„Iată, Eu vin curând...”

Misiunea noastră este să-L înălţăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experienţe ale dragostei Lui nemărginite, de articole şi ştiri, ajutându-l astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul şi să aibă o speranţă vie în apropiata Lui revenire.

CUPRINS 2026 NOIEMBRIE

1 EDITORIAL
Ioan Câmpian-Tătar
Apocalipsa – între lacrimi și cântec

3 ONEVOICE27
preluare ANN
Universitatea Adventistă din Africa lansează OneVoice27 printr-un apel la misiunea digitală

6 EVENIMENT
Iosif Suciu
Însemnări de la a XXV-a Convenție a pastorilor pensionari, Stupini 2026

9 TEOLOGIE
Florin Lăiu
Probleme minore în textul Primului Testament

14 BISERICA DIN ROMÂNIA
Daniel Andrei
Curtișoara – 100 de ani de credință și speranță

18 CENTRUL MEDIA ADVENTIST
Cristina Așvan
Octombrie – Grile noi la Speranța TV și Radio Vocea Speranței

23 FAMILIE
Marius Andrei
Iubirea după Paradis: Viața merge mai departe (III)

25 SPIRITUAL
Valeriu Petrescu
Curat... într-o lume murdară

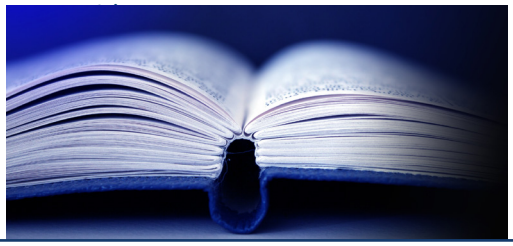
28 SOCIAL
Adventist Review
A citi înseamnă a spera. Umblând cu Dumnezeu prin istoria întunecată a omenirii

32 SĂNĂTATE
Andreea Țițuianu
„Ce spun dinții?” – proiectul care ridică zâmbetul copiilor până la urechi

35 TINERET
Ruben Sava
Autenticitatea, puntea dintre generații

38 BISERICA MONDIALĂ
preluare ANN
Liderii Conferinței Generale vizitează Albania și inaugurează HopeMedia Albania

41 PAGINA COPIILOR
Isabella Țăranu

Anul CXII, NOIEMBRIE 2026. Publicaţia oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Şaptea din România.
Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.
Director Balla Lorand; Coordonator ediție limba maghiară Ernest Szász; Consultanţi Aurel Neaţu, Georgel Pîrlitu, Ioan Feier, Claudiu Gâșman, Tiberiu Nica, Robert Mandache, George Sbîrnea, Ștefan Tomoiagă, Vlad Bogdan; Colaboratori speciali Valentin Filimon, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Daniel Brînzan, Marius Andrei; Redactor web Andreea Roman; Lectura manuscrisului Adrian Neagu; Redactor-corector Livia Mihai; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondenţă: Curierul Adventist, str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Editura Viață și Sănătate, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40
ISSN 1220-6725

Apocalipsa – între lacrimi și cântec

Cartea Apocalipsa este una dintre cele mai provocatoare cărți ale Bibliei. Este provocatoare prin mesajul ei, prin genul de scriere apocaliptică, plină de simboluri, dar și prin faptul că în această carte se întâlnesc toate cărțile Bibliei.

Când deschidem această carte, să nu uităm scopul pentru care autorul, apostolul Ioan, scrie ceea ce a văzut și auzit pe insula Patmos. Apocalipsa nu este altceva decât „descoperirea lui Isus Hristos" (Apocalipsa 1:1) cel glorificat, „care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său" (Apocalipsa 1:5). Este o descoperire de care avem nevoie și astăzi, într-o lume în care suferința, nedreptatea și pierderea par uneori să aibă ultimul cuvânt.

Ioan Îl cunoștea pe Isus Hristos. Dovada este evanghelia pe care a scris-o și prin care întregește tabloul imaginii lui Isus alături de ceilalți evangheliști. Dar în Apocalipsa, vizita pe care o primește în *ziua Domnului* din partea lui Isus Hristos, chemarea de a urca în cer, desigur în viziune, din partea aceluiași Isus Hristos și a participa la închinarea din ceruri l-au marcat profund. Ioan este dispus să-și facă cunoscute emoțiile puternice și simțămintele pe care le trăiește în momentele de criză provocate de îngerul puternic care strigă: „Cine este vrednic să deschidă cartea și să-i rupă pecețile?" (Apocalipsa 5:2). Tăcerea care se așază este plină de dramatism pentru că nu se găsea nimeni care să ia cartea și să-i rupă pecețile. Desigur, privind la această scenă încărcată cu simboluri, cum este de fapt întreaga carte, ne întrebăm ce poate reprezenta cartea, ce conține și de ce nu se găsește nicio persoană care să rezolve această tensiune.

Sintagma „scaunul de domnie" se repetă de șaptesprezece ori în capitolele 4 și 5 din Apocalipsa și simbolizează autoritatea, stăpânirea supremă și guvernarea lui Dumnezeu. Dar tocmai scaunul de domnie al lui Dumnezeu este atacat, guvernarea Sa este contestată (Isaia 14:12-15) de către Satana, iar în această răzvrătire a reușit să atragă și lumea noastră. De aceea, întrebarea „cine este vrednic" să stea pe tron, să ofere un răspuns, prin care autoritatea, dreptatea și iubirea lui Dumnezeu să nu mai fie contestate, capătă sens. Ioan este printre puținii apropiați ai lui Isus care au stat lângă cruce, iar în evanghelia sa prezintă scena cutremurătoare a crucificării cu unele detalii pe care nu le întâlnim la ceilalți evangheliști. În raportul prezentat nu este loc pentru propriile sale emoții, deși credem că au fost foarte puternice, nici chiar atunci când întunericul și tăcerea au cuprins Golgota.

În schimb, acum, în viziunea pe care o are și la care el participă activ, mărturisește: „...am plâns mult, pentru că nimeni nu fusese găsit vrednic să deschidă cartea și să se uite în ea” (Apocalipsa 5:4). Plânsul a fost intens și de durată, iar emfaticul „și am plâns mult”, în limba greacă, conform comentariului lui Jon Paulien, poate sugera că Ioan nu este singura persoană care a plâns.

„Apocalipsa a fost scrisă cu lacrimi și, fără lacrimi, nu poate fi înțeleasă.”
– John Wesley

Unul dintre bătrâni se apropie de Ioan, lacrimile lui nu sunt trecute cu vederea, îi spune să nu plângă pentru că s-a găsit o soluție la criza cosmică. „Iată că Leul din seminția lui Iuda [...] a biruit ca să deschidă cartea și cele șapte peceți ale ei” (Apocalipsa 5:5). Ioan privește, dar nu vede un Leu, ci un Miel ce *părea înjunghiat* (Apocalipsa 5:6). Metafora Mielului atribuită lui Isus Hristos domină cartea Apocalipsa și exprimă jertfa Sa supremă. Suferința Mielului nu se rezumă la cruce, așa cum exprimă Ellen White în următorul citat: „Puțini stau să cugete asupra suferinței pe care I-a provocat-o Creatorului nostru păcatul. Tot cerul a suferit în agonia lui Hristos; însă acea suferință nu a început și nici nu s-a sfârșit odată cu manifestarea Sa în trup de om. [...] Orice îndepărtare de la ceea ce este drept, fiecare faptă de cruzime, fiecare eșec al omului de a atinge idealul Său Îi provoacă durere.” *(Educație,* p. 263.1)

În lumina citatului de mai sus, să privim la una dintre cele mai frumoase promisiuni din Zaharia 12:10, când Domnul toarnă un „duh de îndurare și rugăciune și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu și-L vor plânge amarnic, cum plânge cineva pe un întâi născut”. Nimic mai impresionant decât să vezi o biserică pe genunchi, plângând din cauza suferinței provocate lui Isus Hristos și a scenei de la Golgota. Ioan a plâns, cerul a plâns la imaginea Mielului junghiat, iar în momentul în care Isus Hristos se ridică și ia în mâini cartea urmează o scenă magnifică, întregul cer cântă: „Ale Celui ce șade pe scaunul de domnie și ale Mielului să fie lauda, cinstea, slava și stăpânirea în vecii vecilor!” (Apocalipsa 5:13). Crucea nu este doar un motiv de întristare, este sursa bucuriei și motivația cântecului.

Între lacrimile prezentului și cântecul biruinței se desfășoară însă viața noastră, cu încercările și alegerile ei. Cum să rămânem curați într-o lume în care compromisul moral pare să fi devenit o regulă? Cum să păstrăm vie iubirea și să mergem mai departe împreună atunci când suferința ne schimbă familia? Cum să găsim speranță privind cu sinceritate spre paginile întunecate ale istoriei? Și cum putem apropia generațiile prin autenticitate, înțelegere și dialog? Sunt întrebări pe care le întâlnim în paginile acestui număr al revistei *Curierul Adventist*. Răspunsurile nu sunt întotdeauna simple, dar toate ne îndreaptă spre aceeași convingere: credința în Hristos trebuie să se vadă în felul în care trăim, iubim și ne raportăm unii la alții, chiar și într-o lume marcată de păcat și suferință.

Apocalipsa vorbește și despre plânsul împăraților pământului și al negustorilor, din cauza căderii Babilonului, dar este un plâns asociat pierderii și judecății. Dar mesajul central al Apocalipsei este că plânsul va înceta când Însuși Mântuitorul „va șterge orice lacrimă din ochii lor. [...] Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut” (Apocalipsa 21:4).

IOAN CÂMPIAN-TĂTAR,
pastor Conferința Muntenia

Universitatea Adventistă din Africa lansează OneVoice27

printr-un apel la misiunea digitală

Universitatea Adventistă din Africa (AUA), din Nairobi, Kenya, a marcat pe 5 septembrie lansarea globală a inițiativei ***OneVoice27***, reunind cadre didactice, angajați, studenți și elevi ai instituției, alături de reprezentanți ai Maxwell Adventist Academy (MAA) și membri ai serviciilor în uniformă.

Evenimentul a evidențiat angajamentul universității față de ***OneVoice27***, inițiativă mondială care îi încurajează pe membrii Bisericii Adventiste să folosească propriile platforme digitale pentru a transmite mesajul că Isus poate face „toate lucrurile noi”, folosind hashtagul #**allthingsnew**, inspirat din Apocalipsa 21:5.

Patru proiecte, un singur obiectiv

Cu această ocazie, Universitatea Adventistă din Africa a prezentat patru proiecte majore care vor susține implementarea inițiativei ***OneVoice27***.

Primul proiect presupune transformarea departamentului audio-video al universității într-un centru activ de producție și distribuție media. Cadrele didactice și specialiștii AUA vor realiza materiale video scurte pe teme de teologie, sănătate, leadership și administrarea finanțelor, care vor fi distribuite prin Hope Channel Africa, Adventist World Radio și rețeaua media a Diviziei Africa Centrală și de Est (ECD). Materialele vor fi disponibile în limbile engleză, franceză, arabă, amharică și portugheză, pentru a ajunge la un public cât mai larg.

Al doilea proiect valorifică platforma online de ucenicie a universității pentru a oferi, în format video, audio și interactiv, *Manualul de ucenicie* elaborat de Departamentul Școala de Sabat și Lucrare Personală al Conferinței Generale. Cei care vor parcurge toate cele 26 de lecții vor primi un certificat digital și vor deveni mentori DNA, asumându-și responsabilitatea de a forma cel puțin un nou ucenic. Organizatorii speră astfel să creeze o mișcare de ucenicie care să continue și după încheierea inițiativei ***OneVoice27***.

Al treilea proiect constă într-un bootcamp intensiv de trei zile, dedicat pregătirii membrilor campusului, tinerilor din bisericile locale și studenților din universitățile publice. Participanții vor fi instruiți în realizarea de conținut digital, evanghelizarea prin rețelele sociale, coordonarea grupelor de WhatsApp și utilizarea instrumentelor online pentru studiul Bibliei. La final, fiecare participant va primi un kit de pornire pentru evanghelizarea digitală, urmând ca, la rândul său, să pregătească alți membri ai bisericii.

Cel de-al patrulea proiect îmbină misiunea cu sănătatea și implicarea în comunitate. În parteneriat cu spitale locale, departamentul pentru serviciile în uniformă și competiții sportive pentru tineri, universitatea va organiza expoziții de sănătate și alte activități care vor culmina, în septembrie 2027, cu un eveniment de amploare în campusul AUA. Programul va include botezuri, absolvirea cursurilor Voice of Prophecy și ceremonia de certificare a capelanilor pastorali.

Serviciile în uniformă, implicate în misiune

La lansare au participat reprezentanți ai Forțelor de Apărare ale Kenyei, Poliției Naționale, Poliției Administrative, Unității de Servicii Generale, Administrației Penitenciarelor, Direcției de Investigații Criminale, Serviciului pentru Protecția Faunei Sălbatice, Serviciului Forestier și Serviciului Național pentru Tineret.

Cel de-al patrulea proiect ***OneVoice27*** urmărește implicarea acestor categorii profesionale prin programe de ucenicie Voice of Prophecy, seminare despre cărțile Daniel și Apocalipsa, precum și întâlniri dedicate leadershipului, vieții de familie și sănătății mintale. „Este o bucurie să-i vedem astăzi alături de noi”, a declarat unul dintre vorbitorii prezenți la eveniment.

Elevii, în prima linie a misiunii

Profesorii și elevii Maxwell Adventist Academy au participat, de asemenea, la lansarea ***OneVoice27***. Directorul instituției, Lari Rusenescu, a subliniat că elevii au descoperit deja bucuria implicării în misiune.

> Să lăsăm ca dispozitivele noastre să ducă Evanghelia acolo unde poate noi nu vom ajunge niciodată!

„Am observat că, atunci când elevii noștri merg să slujească în comunitate, se întorc plini de bucurie", a spus Tom Ongaro, director adjunct al academiei. „Adevărata fericire se găsește în slujirea care aduce binecuvântare altora."

Academia a anunțat că, în lunile următoare, elevii vor participa, împreună cu Maranatha International, la construirea unei biserici în regiunea Nandi, unde o comunitate se închină în prezent sub un copac. În același timp, un grup de elevi a început deja să desfășoare programe spirituale alături de copiii unui orfelinat din Nairobi.

Experiențele trăite în aceste proiecte vor deveni parte a portofoliului digital ***OneVoice27*** al universității, oferind mărturii autentice ale unor tineri implicați în misiune.

O chemare la misiunea digitală

În cadrul evenimentului a fost prezentată și inițiativa Generation Light Mode, dezvoltată de Departamentul Comunicare al Diviziei Africa Centrală și de Est. Programul îi provoacă pe membrii bisericii să „refuze să deruleze în tăcere" conținutul din mediul online.

Platforma pune la dispoziția misionarilor digitali mărturii, materiale video, afișe și studii biblice pe care aceștia le pot distribui prin propriile conturi de socializare. Obiectivul este mobilizarea unui milion de misionari digitali care să îndrume persoanele interesate spre studii biblice online din cărțile Daniel, Apocalipsa și *Hristos, Lumina lumii*.

„Jumătate din populația lumii este prezentă online", a amintit reprezentantul ECD. „Ca biserică, trebuie să fim prezenți în mediul digital pentru a aprinde lumina și a o duce într-o lume aflată în întuneric."

Tehnologia în slujba Evangheliei

Mesajul principal al evenimentului a fost prezentat de Ademola Tayo, rectorul

Să nu rămânem tăcuți! Să-L vestim pe Isus!

Universității Adventiste din Africa. Pornind de la Ezra 3, el a evidențiat șase principii care trebuie să călăuzească parcursul ***OneVoice27***: „O nouă prioritate, o nouă ascultare, o nouă hotărâre, un nou accent, o nouă atitudine și o nouă înțelegere", subliniind că înțelepciunea generațiilor mai în vârstă și creativitatea tinerilor sunt la fel de necesare în împlinirea misiunii.

„Lumea în care trăim este foarte avansată din punct de vedere tehnologic, dar profund epuizată din punct de vedere emoțional. Mesajul creștin nu este că omenirea se va repara singură. Speranța noastră este o Persoană, iar Numele Lui este Isus Hristos", a spus Tayo.

La final, el i-a invitat pe cei prezenți să își scoată telefoanele și să trimită chiar atunci un mesaj de speranță unei persoane din lista lor de contacte. Fiecare participant a primit un cartonaș pe care a scris numele unei persoane pentru care se angajează să se roage și primul pas pe care îl va face pentru a-i împărtăși Evanghelia. Cartonașele vor fi păstrate în Biblii până la încheierea inițiativei ***OneVoice27***, în septembrie 2027.

În încheiere, citând apelul lui Ellen G. White din *Evanghelizare* de a „găsi metode prin care să ajungem la oameni acolo unde sunt", Tayo le-a adresat o provocare participanților:

„Să lăsăm ca dispozitivele noastre să ducă Evanghelia acolo unde poate noi nu vom ajunge niciodată! Să nu ne limităm la a derula conținutul, ci să-l distribuim! Să nu fim doar consumatori, ci martori! Să nu rămânem tăcuți! Să-L vestim pe Isus!"

Adventist University of Africa – preluare ANN

https://adventist.news/news/adventist-university-of-africa-starts-onevoice27-with-call-to-digital-mission

Însemnări de la *a XXV-a Convenție a pastorilor pensionari,* Stupini 2026

Ultimele zile ale lunii august au fost așteptate de „Armata a II-a a Bisericii Adventiste din România” pentru întâlnirile de părtășie, rugăciune, experiențe și, de asemenea, laudă și mulțumire la adresa lui Dumnezeu.

Joi după-amiază au început să sosească la Stupini și să se pregătească pentru începutul programului. Sesiunea a fost deschisă de președintele Asociației Pastorilor Pensionari, Pavel Burlacu. Cele trei mesaje spirituale prezentate de Viorel Unteșu, Brândzanic Toader și Eugen Baciu, responsabili ai pastorilor pensionari din trei Conferințe, au subliniat bucuria întâlnirii, binecuvântările lui Dumnezeu revărsate asupra noastră în pace și libertate și mai ales dorința ca Dumnezeu să ne însoțească, prin prezența Duhului Sfânt, la fiecare jertfă și act de închinare.

Momentele devoționale de vineri dimineață, prezentate de Emilian Niculescu, au debutat cu un avertisment privind pericolul pătrunderii sau acceptării în Biserică a filozofiilor păgâne, orientale, oculte și consecințele acestora.

Mesajul special al directorului Casei de Pensii, Feier Ion, a oglindit un scurt istoric al acestei instituții, rolul, posibilitățile și perspectivele acesteia în contextul prefacerilor sociale și al evenimentelor profetice care se desfășoară sub ochii noștri. Părtășia și discuțiile pe diferite grupe care au urmat au ajutat la o evaluare a situației pastorilor pensionari, la clarificarea unor posibilități și perspective ale acestora în cadrul lucrării Bisericii Adventiste și la utilitatea unor experiențe în propovăduirea mesajului revenirii lui Hristos.

Seara au fost prezentate în mod succint rapoartele celor trei administratori ai Asociației Pastorilor Pensionari, în care președintele a subliniat importanța rămânerii cu statornicie la principiile învățăturilor Scripturii, secretarul a descris evoluția statistică a asociației, iar trezorierul, Pavel Memete, a arătat disponibilitățile de sprijin și ajutor ale acesteia. Teodor Huțanu a menționat câte ceva din istoricul și importanța convențiilor pastorale ale pensionarilor prin prisma întăririi credinței în jertfa lui Isus, la cea de a 25-a întâlnire de acest fel, iar Beniamin Roșca ne-a reamintit importanța educației în lucrarea Bisericii și dezvoltarea acesteia în țara noastră.

Mesajul spiritual de vineri seara, din partea Uniunii de Conferințe, a fost prezentat de Balla Lorand. Ideea principală a fost legată de simbolurile menționate de Biblie, simbolistica și semnificația acestora de la început până astăzi. Cel mai important dintre toate acestea rămâne mielul care ajunge să-L reprezinte pe Mielul de jertfă care, prin moartea Sa, a plătit cu iubire salvarea și mântuirea tuturor celor ce cred și-L acceptă ca ispășire în dreptul lor.

Momentele de pregătire pentru rugăciunile de dimineață au fost marcate de mesajul secretarului Uniunii de Conferințe, bazate pe textul din Ieremia 33:3, „Cheamă-Mă, și-ți voi răspunde...”

După Școala de Sabat, a urmat predica fratelui Georgel Pîrlitu, secretarul Uniunii, întemeiată pe textul din Geneza 4:3-8.

Jertfa lui Cain și cea a lui Abel sunt o ilustrație, dar și un avertisment cu privire la jertfa noastră, care poate fi desăvârșită ca procedură, timp și consacrare, dar din care poate lipsi ceea ce este cel mai important și vital: Mielul. Orice efort, străduință, manifestare, eveniment sau jertfă din care lipsește „Mielul" ajunge să fie jertfa lui Cain, către care Domnul nu a privit cu plăcere. Jertfa noastră oglindește relația dintre noi și Isus Hristos.

În cadrul întâlnirii de după-amiază au fost reluate gândurile menționate în scris anul trecut de către cei prezenți, păstrate de secretara Casei de Pensii, pentru a sesiza schimbarea, modul de gândire, speranța și chiar credința în călăuzirea lui Dumnezeu. Au urmat o serie de imnuri de laudă interpretate de corul asociației, cât și de formații instrumentale.

Timpul a fost prea scurt pentru a putea aduce toate jertfele pregătite prin poezie, muzică și experiențe, motiv pentru care, mai mult de jumătate din programul propus a fost lăsat să fie continuat la următoarea întâlnire de anul viitor. Momentele de seară târzie au fost petrecute în părtășie, experiențe, impresii, moderate de Lucian Cristescu, urmate apoi de un somn odihnitor.

Duminică, ultima zi a convenției, a fost un moment de recunoștință și mulțumire la adresa gazdelor centrului de la Stupini și apoi, încărcați cu amintirile plăcute, împărtășite, iar altele adunate, a urmat drumul spre casă.

La fiecare punct al programului întâlnirii s-a amintit, s-a predicat, s-a cântat și s-a repetat mai mult sau mai puțin proeminent convingerea că suntem călători spre țara mult dorită și așteptată. Conștienți de realitatea vieții, a evenimentelor și mai ales de favoarea acordată credincioșilor prin planul mântuirii, așteptăm să ne revedem, prin harul Domnului, în anul viitor cu cei care vor avea posibilitatea să vină și mai ales să ne revedem cu toții cât mai repede în Împărăția lui Dumnezeu, în cerurile cerurilor, unde vom continua, fără limită de timp, închinarea și laudele noastre la adresa Împăratului împăraților și Domnului domnilor.

IOSIF SUCIU, pastor pensionar

PROBLEME MINORE

în textul Primului Testament

Introducere

În ediţiile anterioare ne-am preocupat de probleme ale textului biblic care, cel puţin la prima vedere, par mari şi foarte mari, deşi ele nu impietează cu nimic mesajul Scripturii. O teologie realistă a inspiraţiei autorilor sacri ne va păstra echilibrul cu privire la textele biblice mai mult sau mai puţin înţelese.

De data aceasta vom analiza două probleme minore ale textului biblic. Minore, dar importante.

„A sperat" sau „a început"?

În Geneza 4:26 citim în traducerea D. Cornilescu, pe care o folosim de obicei:

„Lui Set i s-a născut şi lui un fiu şi i-a pus numele Enos. Atunci au început oamenii să cheme numele Domnului."

Încercând să înţeleagă de ce abia atunci au început oamenii să cheme numele Domnului, cititorii ar putea formula diverse explicaţii, mai pioase sau mai critice. Cineva ar putea face şi o predică pe tema aceasta, foarte bună în sine, dar fără legătură cu intenţia autorului (Moise). Altcineva ar fi poate curios să verifice şi alte traduceri româneşti şi va descoperi următoarele variante:

„**Acesta nădejdui** a chema numele Domnului Dumnezău." (Biblia lui Şerban, 1688)[1]

„**Atunci au început** a chema numele Domnului." (Vulgata de la Blaj, 1761, 2005)[2]

„**Atunci începură** a invocá numele Domnului Dumnezeu." (Bucureşti 1909)

„**Atunci începură** a invoca numele lui Iehova." (Bucureşti 1921)

„**Acesta a nădăjduit** să cheme numele Domnului Dumnezeu." (Septuaginta, 2004)[3]

Observăm, aşadar, că în traducerile româneşti avem trei sensuri diferite:

1. **Acesta [Enos] a sperat să cheme numele Domnului.** Indiferent ce ar însemna această invocare a numelui (închinare? predicare? proclamarea numelui sacru?), ideea că el doar „a sperat" este stranie. Oare a reuşit să facă ce spera?

2. **Atunci au început ei să invoce numele Domnului.** În acest caz, „ei" ar fi Set şi Enos. Dar Enos era abia născut şi nu chema alt nume decât pe mama lui.

3**. Acesta a început [Enos] să cheme numele Domnului**. O minune? Când copilul s-a născut, a început să pronunţe numele sacru? Este adevărat că Moise, scriind Geneza, a inserat în ea, retroactiv, numele sacru (Yahwé) de peste 140 de ori, ca să le arate evreilor că Dumnezeul care i Se descoperise la Sinai şi Îşi făcuse cunoscut numele în rugul aprins (Exodul 3:4,14) era identic cu Acela care făcuse lumea şi căruia toţi patriarhii I se închinaseră. Dar numele sacru Yahwé este ebraic, iar patriarhii, de la Adam până la Avraam, nu au vorbit ebraică şi cu siguranţă nu auziseră de acest nume menţionat în Geneza 4:26. Nu doar că pruncul Enos nu-l ştia, dar nimeni din familia lui Adam, nici măcar patriarhii nu-l

rostiseră, pentru că, până la Moise, Dumnezeu nu Se descoperise sub numele Yahwé (Exodul 6:2-3). Pur și simplu, Moise a pus acest nume în gura strămoșilor îndepărtați din motive pedagogice.

4. **Atunci au început oamenii să cheme numele Domnului**. Varianta aceasta se referă la întreaga familie a lui Adam și ar implica faptul că până atunci, timp de două generații, nici bunicii Adam și Eva, nici copiii lor (Cain, Abel și o mulțime de alți fii și nepoți, băieți și fete și oameni maturi, timp de 120 de ani de la facerea lumii) nu fuseseră adoratori ai lui Dumnezeu. Contextul ne arată că, dimpotrivă, neamul lui Cain s-a îndepărtat tot mai mult de Dumnezeu, chiar și după nașterea lui Set, în timp ce o bună parte din familia lui Adam rămăsese de partea dreptății: cei care sunt numiți apoi „fiii lui Dumnezeu" (Geneza 6:2). Așadar, este foarte puțin probabilă și această traducere.

Traducerile diferite sunt adesea o dovadă că sursele vechi ale textului nu sunt în acord, ceea ce poate indica o minoră alterare a textului. Unele traduceri se bazează pe Septuaginta, altele se bazează pe Textul Masoretic, altele se bazează pe Vulgata. Ceea ce este interesant în acest caz este faptul că toate aceste traduceri derivă de la un cuvânt ebraic scris consonantic *h-ḫ-l,* citit de scribii antici

1. fie *hûḫāl* (s-a început, [oamenii] au început);
2. fie *hôḫīl* (a sperat);
3. fie *hēḫēl* (a început).

Deci suspectăm că a fost o eroare de citire ebraică din partea celor mai vechi traducători din Antichitate. Dar cele trei variante nu au aceeași probabilitate de a fi corecte. Cea mai probabilă citire a cuvântului *h-ḫ-l* este *hēḫēl* („a început"). Deși celelalte două variante ar fi putut fi scrise la fel în anumite circumstanțe, *hôḫīl* (a sperat) se scria în mod obișnuit *hwḫl sau hwḫyl* (a sperat), iar *hûḫāl* („s-a început") s-ar fi scris de asemenea *hwḫl*. Prin urmare, vom reține cea mai probabilă citire a cuvântului *h-ḫ-l* ca *hēḫēl* („a început"). Aceasta este exact forma care s-a păstrat până astăzi în Textul Samaritean (ebraic) și în Vulgata (latină).

Dar cine sau când „a început"? Textul Masoretic, Textul Samaritean și Targumul spun: „atunci" (*ʾaz*), Septuaginta și Vulgata spun: „acesta" (*zh/zē*). Care a fost cuvântul inițial? Este interesant că în ambele cazuri sunt niște particule care în ebraică se scriu cu două semne, iar sunetul și semnul comun este /z/, ceea ce sugerează că și în acest caz a avut loc o eroare scribală. Dar în ce sens? Nu pot fi amândouă formele originale. Dacă presupunem că *zē* (acesta) este original, este mai dificil să explicăm cum s-a ajuns la forma *ʾaz* (atunci). Dar dacă presupunem că termenul original a fost *ʾaz* (atunci), s-ar putea explica transformarea acestuia în *zh* (zē) prin scrierea fără spații din antichitatea îndepărtată. Astfel, semnul /z/ de la *ʾz* (*ʾaz*), s-a contaminat cu /h/ de la cuvântul următor *hēḫēl,* după care a fost dublat automat de scribi – eroare cunoscută sub numele de dittografie.

Soluția

Cea mai probabilă reconstituire a textului original în traducere ar fi: „Atunci el (Set) a început să cheme numele lui Yahwé." Astfel, s-ar înțelege că Set a devenit un adevărat închinător al lui Dumnezeu când i s-a născut primul fiu. Mai cunoașteți vreun caz asemănător? În aceeași secțiune, Eva este foarte încântată cu ocazia primului născut, atribuindu-I lui Dumnezeu această primă minune a procreației (Geneza 4:1).

Șapte generații mai târziu, Enoh era un credincios fără tragere de inimă. Dar după ce i s-a născut primul fiu, a început să-L înțeleagă mai bine pe Dumnezeu ca Tată, astfel încât, după nașterea copilului pe care l-a numit *MutuŠalḫu* (Omul-Misiune),[4] Enoh a trăit mereu în legătură cu Dumnezeu toată viața (365 ani) și mai trăiește și astăzi în cer (Geneza 5:22-24; Evrei 11:5).

Pământul sau Luceafărul?

El întinde miazănoaptea asupra golului,
și spânzură pământul pe nimic.

(Iov 26:7 D. Cornilescu)

Este un text destul de cunoscut. Face parte din poezia minunată a cărții, fiind parte din replica lui Iov (26:1). De asemenea, pare să fie cea mai spectaculoasă afirmație științifică a Bibliei, pe lângă aceea despre „rotocolul" pământului (Proverbele 8:31). Numai că „rotocolul" este o traducere eronată a lui Cornilescu din franceză.[5] Dar ce sens are versul care spune că Dumnezeu „spânzură pământul pe nimic"?

Pentru noi, care suntem școlarizați în timpurile moderne, când ne gândim la „pământ" în relație cu cerul, deja ni-l imaginăm ca planetă sub formă de sferoid uriaș în spațiul cosmic și îl gândim astfel cu majusculă: „Pământul" / Terra. Dar întrebarea foarte serioasă este dacă tot așa funcționa imaginația anticilor, inclusiv a autorilor Bibliei. Imaginația omenească nu îndrăznește să facă salturi nebune, dincolo de mentalul cultural colectiv. Au trecut foarte multe secole până când s-a admis că pământul este un uriaș sferoid. Dar, de asemenea, au trecut încă multe alte secole până când, în urma unor conflicte culturale dure, lumea a admis că globul pământesc se rotește în jurul Soarelui împreună cu alte planete, iar Luna se rotește în jurul Pământului, deci nu cerul, cu toate astrele lui, se rotește în jurul globului, cum se credea.

Autorii Bibliei nu arată că Dumnezeu sau îngerii le-ar fi făcut anticipat descoperiri științifice. Iar limbajul cultural pe care ei îl folosesc arată clar că nu aveau habar de imaginea lumii, în felul în care o cunoaștem astăzi. Ei au fost cu siguranță inspirați, dar niciun om inspirat nu știe mai mult decât i s-a descoperit. Nici Isus nu știa mai mult decât I Se descoperise (Matei 24:36).

Prin urmare, textul din Iov 26 este problematic din următoarele motive:

Unele adevăruri esențiale pentru credință sunt realiste din punct de vedere filozofic și științific. Totuși, există diverse limite culturale ale autorilor inspirați.

1. În limba ebraică, pământul se numește *ʾéreṣ* sau *ʾáreṣ,* cuvânt care denumește pământul ca *sol, teren, țară, întinderea uscatului*. De altfel, în Geneza 1:10 ni se spune că „pământ" este numele pe care l-a dat Dumnezeu „uscatului". Pământul era imaginat de evrei ca fiind așezat pe apele oceanului primordial („adâncului", ebr. *təhôm*), ceea ce reiese dintr-un mare număr de texte comparate.[6] Atât pământul, cât și cerul sunt percepute ca suprafețe plane, întinse (Isaia 42:5).
2. Este singura afirmație de acest fel în toată Biblia.
3. Contrazice imaginile obișnuite din cartea lui Iov, unde pământul este așezat pe „stâlpi" (Iov 9:6; 26:11). Ideea unor suporturi („stâlpi", „temelii") ale discului pământului (uscatului) era comună evreilor antici[7], iar imaginea „stâlpilor" nu este în contradicție cu aceea a așezării pământului pe ape (pe oceanul subteran), ci este complementară.

Soluția

a) Este mai probabil ca termenul *ʾéreṣ* în Iov 26:7 să fie o eroare scribală, în loc de *ʿAriṣ* (formidabil), un nume antic al Luceafărului de seară, care în nordul Canaanului, la Ugarit (1450–1200 î.H.), era cunoscut ca zeu, cu numele *Ariṣ – Arțu*.[8]
b) Este mai plauzibil să se spună despre Luceafăr că este suspendat peste nimic, deoarece așa se vede pe cer, decât să fie vorba de *ʿareṣ* (întinsul pământului) suspendat pe nimic.

c) Versurile ebraice au un anumit paralelism, și așa este cazul în Iov 26. Dacă citim Luceafărul în loc de „pământul” în v. 7, caracterul poetic este mai bine justificat, așa cum se poate observa mai jos:

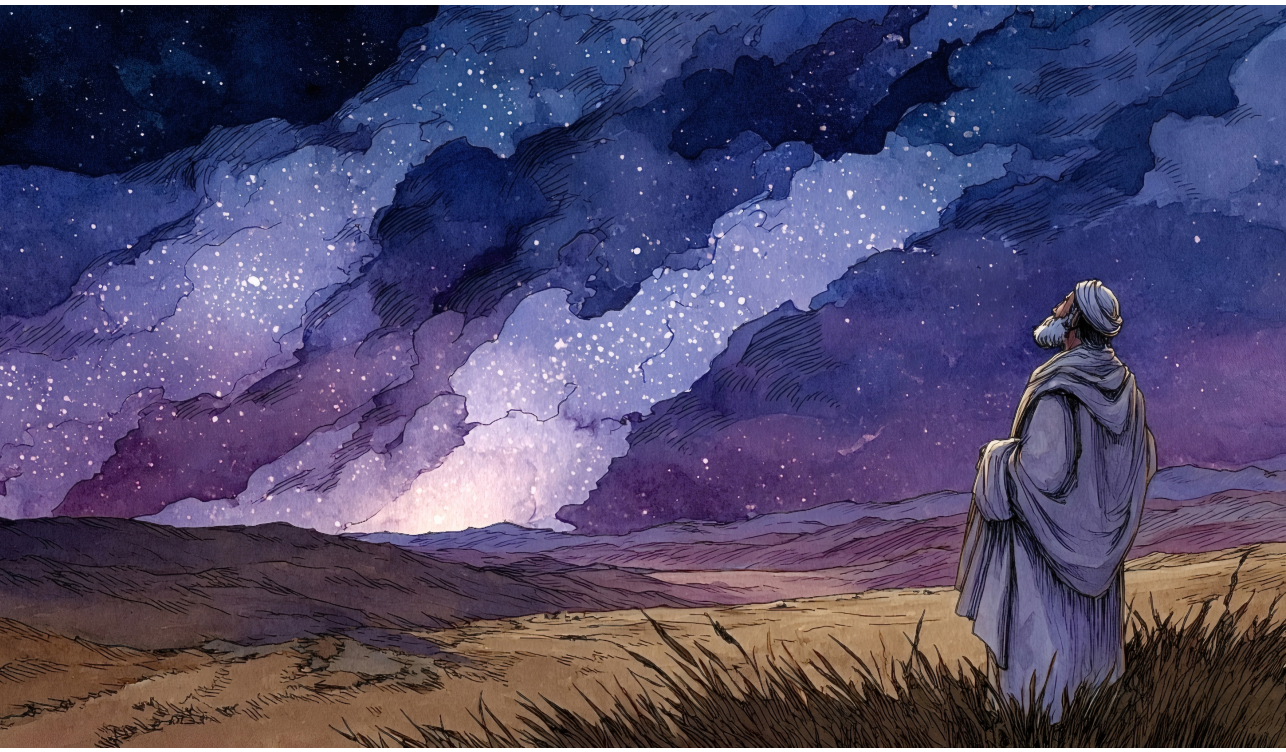
Întinde cerul arctic pe pustiuri
Și spânzură Luceafărul în gol.

Astfel sunt paralele nu numai predicatele (întinde || spânzură) și complementele indirecte (pe pustiuri || în gol), ci și complementele directe: „cerul arctic” (constelațiile Nordului) și Luceafărul nopții. Amândouă aceste noțiuni (*Țafon* = Nordul, cerul miazănopții; și *Arițț* = steaua nopții) erau elemente naturale zeificate, mitologice, în lumea canaanită. Dar în poezia ebraică, ele sunt creaturi sub controlul supranatural al Creatorului.

În cazul acesta nu avem nicio versiune antică martoră a erorii scribale despre care am vorbit, ceea ce sugerează că eroarea s-a produs înainte de secolul al III-lea î.H. în timpul celor 1.200 de ani care s-au scurs de la Moise până la Septuaginta. Prin urmare, nu este vorba de o certitudine, ci de o probabilitate.

Este adevărat că unele adevăruri esențiale pentru credință sunt realiste din punct de vedere filozofic și științific, de exemplu: că universul are un început; că universul este guvernat de legi; că „sufletul” uman este muritor etc. Totuși, există diverse limite culturale ale autorilor inspirați, dincolo de ceea ce le-a fost descoperit în mod special – limbaj cultural pre-științific. Dumnezeu nu le-a descoperit autorilor Bibliei realitatea științifică despre cosmologie: ce și cum este pământul, ce sunt astrele, ce este în realitate „cerul” etc.

Chiar anatomia și fiziologia umană le era prea puțin cunoscută autorilor inspirați. În Biblie, oamenii gândesc cu „inima” (Geneza 6:5; Proverbele 23:15; Matei 15:19),

simt emoții și sentimente cu „măruntaiele" (Ieremia 4:19); viața este respirație (Iov 7:16) sau sânge (Geneza 9:4). Iar creier, pur și simplu, nu există în toată Biblia ebraică. Nici Aristotel nu știa la ce folosește creierul: credea că are rolul de a răci sângele. Dintre toți profeții Bibliei, doar Daniel înțelege că viziunile profetice aveau loc „în cap", în minte (Daniel 4:10,13,15; 7:1). Ceilalți par să confunde viziunea cu realitatea (Ezechiel 8:3; 43:5; 2 Corinteni 12:2-4). În ce privește circuitul apei în natură, există atât o descriere mai realistă, exprimată poetic (Iov 36:27,28; Eclesiastul 1:7; Amos 9:6), cât și imaginea unui ocean subteran, care alimentează izvoarele, și imaginea unor rezerve de apă în cer, deasupra firmamentului (Geneza 1:7; 7:11; 8:2; Maleahi 3:10).

Astfel de exemple, în care autorii biblici sunt inexacți sau greșiți în ce privește aspecte științifice sau tehnice[9], sunt compatibile cu o doctrină realistă a inspirației biblice. O asemenea teologie susține că inspirația nu constă în formularea literară, sau în exactitatea informațiilor secundare, ci în autorul însuși, ca profet al lui Dumnezeu, care a primit revelații supranaturale și asistența specială a Duhului Sfânt, pentru a transmite mesajul lui Dumnezeu nealterat în tot ce privește adevărul mântuitor. Cât privește forma pământului sau precizia cronologică în istoria biblică, nimeni nu se va pierde din cauza unor astfel de erori. Ele sunt inadvertențe omenești, pe care Spiritul Sfânt nu le-a evitat, deoarece ele au rămas la îndemâna oamenilor să le rezolve. Comoara mesajului divin al Scripturii ne-a fost dată prin vase de lut, fără mare valoare în sine (2 Corinteni 4:7).

Concluzie

Cele două probleme textuale pe care le-am studiat arată că există și expresii biblice pe care nu le putem înțelege corect, așa cum arată la prima vedere. Am observat că apelul la limbile biblice sau la studii de specialitate este inevitabil pentru cineva care dorește să aprofundeze Scriptura. Dar chiar dacă aceasta este dincolo de posibilitățile imediate ale fiecărui cititor, putem apela la traduceri existente în diverse limbi, sau cel puțin la cele din limba română.

Foarte probabil însă, mulți nu vor depăși simpla citire a unei traduceri preferate. Dar dacă înțelegem care este valoarea mesajului central al Bibliei, atunci pierderile cauzate de înțelegerea incompletă sau greșită în cazul unor informații ca acestea discutate mai sus nu vor avea o mare importanță.

Diferențele mai mari sau mai mici dintre manuscrisele biblice nu au stricat mesajul lui Dumnezeu: „poruncile lui Dumnezeu și credința în Isus" (Apocalipsa 14:12). Filologii și traducătorii clarifică multe detalii, dar ei nu „îmbogățesc" inspirația Bibliei, ci îi fac mesajul mai accesibil.

FLORIN LĂIU, profesor de Biblie, pensionar

NOTE

1 *Biblia adecă Dumnezeiasca Scriptură*, București (1688), Institutul Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, 1988.

2 *Biblia Vulgata. Blaj 1760–1761*. Ed. I. Chindriș și N. Iacob, vol. I, București: Editura Academiei Române, 2005.

3 *Septuaginta*, vol. I, Colegiul Noua Europă, Polirom, 2004.

4 Formă arhaică semitică a numelui biblic ***Məṯušélaḥ***, cu același sens.

5 În lipsa cunoștințelor de ebraică, Dumitru Cornilescu a tradus VT după versiunea franceză a lui Louis Segond. În acest caz, Segond a tradus „Jouant sur *le globe* de sa terre", la rândul său, interpretând Vulgata (ludens *in orbe* terrarum). În latină însă, *orbis* însemna *lume*, sau *cercul (discul)* lumii, nu *glob* terestru. Iar în textul ebraic nu este vorba de niciun glob sau rotocol, ci despre ***tēḇēl*** (lumea locuită, continentul). De altfel, majoritatea traducerilor, în toate limbile au redat noțiunea de *lume* („lumea pământului Său").

6 Gen. 7:11; 8:2; Deut. 5:8; Iov 38:16; Ps. 24:2; 136:6; Ps. 10:5-6; Prov. 8:28; Ezec. 31:3-5; 2 Petru 3:5.

7 1 Sam. 2:8; 2 Sam. 22:16; Ps. 18:15; 75:3; 104:5; Prov. 8:29; Is. 24:18; Ier. 31:37; Mica 6:2.

8 În Wikipedia apare sub numele *Arsu*: https://en.wikipedia.org/wiki/Arsu, dar în dicționarul ugaritic (Gregorio del Olmo Lete and Joaquín Sanmartín, *A Dictionary of the Ugaritic Language in the Alphabetic Tradition*, Brill, Leiden, 2003:185) apare ca ***ʿArṣu*** (teribil, viteaz), epitet al zeului ***ʿAthtar*** (cf. *Ișțar, Aștoret, Venus*).

9 Lev. 11:5-6: iepurele și damanul rumegă (!). Evrei 9:4: altarul tămâierii era în Sfânta Sfintelor, iar în chivot se păstra mana și toiagul lui Aaron (!).

CURTIȘOARA

100 de ani de credință și speranță

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din Curtișoara a aniversat 100 de ani de la începuturile lucrării adventiste în această localitate. Un secol în care credința a trecut din casă în casă, din generație în generație și, în ciuda vremurilor dificile, a rămas vie.

Dar iată cum s-au derulat evenimentele: În anul 1921, doi colportori, Ion Șolea și fratele Marinescu, au ajuns în comuna Curtișoara. Mergeau din casă în casă și vesteau mântuirea prin credința în Isus Hristos. Printre cei care au primit cu bucurie această veste s-a aflat familia Ion Preda, din satul Dealul Nucilor. Pentru această familie, drumul către o decizie publică avea să dureze însă aproape un deceniu.

În 1926, mesajul adventist a fost vestit din nou în Curtișoara de Zaharia Ciocîrlan, din Slătioara. În mai 1927, familia Radu Ilie a devenit primul rod vizibil al acestei noi perioade de evanghelizare. Au urmat familiile Constantin Stoica și Simion Vătafu, iar în 1929 comunitatea număra deja 17 membri.

Anul 1932 a adus o creștere importantă: alte 14 persoane s-au alăturat bisericii. Cinci ani mai târziu, comunitatea ajunsese la 46 de membri, iar în 1948 avea 90. În 1958, numărul membrilor crescuse la 167.

De la o casă de rugăciune la o biserică

În primii ani, credincioșii se adunau în casele lor. Din 1928 până în 1945, casa fratelui Constantin Stoica a fost locul în care comunitatea s-a întâlnit pentru închinare, cântare și studiu biblic.

În 1945, pe terenul oferit de familia Stoica, membrii au început construirea primei case de rugăciune. Aceasta a fost inaugurată la 26 ianuarie 1946, în prezența pastorului Petre Paulini, președintele Uniunii Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

Clădirea a rezistat aproape patru decenii, dar cutremurul din 1977 i-a provocat avarii serioase. Din cauza restricțiilor impuse de autoritățile comuniste, comunitatea a trebuit să aștepte ani de zile pentru a putea interveni.

În 1984 au început lucrările la actuala biserică. Deși autorizația era pentru reparații, în realitate construcția a fost ridicată aproape de la zero. Membrii au muncit zi și noapte, cu spirit de sacrificiu și în unitate.

Autoritățile comuniste au încercat să oprească lucrările. Au fost date amenzi și ordine de încetare, iar la un moment dat a fost trimisă chiar o echipă pentru demolarea construcției. Membrii comunității s-au așezat însă ca un scut în apărarea bisericii, iar demolarea nu a mai avut loc.

După doi ani de muncă, la 19 septembrie 1987, biserica a fost inaugurată în cadrul unui serviciu solemn, la care au participat reprezentanți ai conducerii Bisericii Adventiste din România și ai Conferinței București.

O comunitate care a trimis oameni la slujire

Una dintre cele mai importante moșteniri ale comunității Curtișoara este numărul mare de tineri care au ales să slujească Biserica Adventistă.

Printre pastorii proveniți din această comunitate s-au numărat Mihai Ionescu, Dumitru Stoica, Grigoriță Stoica, Ilie Stoica, Nicolae Bălan, Constantin Bălan, Ion Ciucă și Ion Radu. După 1989, o nouă generație a continuat această tradiție prin Ciprian Ciurea, Daniel Grigore și Mugurel Ciurea.

Un episod aparte îl constituie experiența pastorului și profesorului **Mihai Ionescu**, care a apărat cu perseverență Seminarul Teologic de la Stupini în perioada comunistă. După confiscarea seminarului de către autorități, el a păstrat ascunsă cheia porții, convins că proprietatea avea să revină într-o zi Bisericii. A păstrat secretul timp de decenii. În 1995, după schimbarea regimului, i-a înmânat cheia fratelui Adrian Bocăneanu. Spre emoția celor prezenți, cheia s-a potrivit. Pentru cei care cunosc această istorie, episodul a devenit o imagine a credinței care privește dincolo de circumstanțele

prezentului. Un om a păstrat o cheie pentru o zi pe care nu știa dacă o va vedea, dar în care a crezut.

O biserică ce a dat naștere altor comunități

Influența comunității din Curtișoara nu s-a oprit la limitele localității. Din această biserică s-au dezvoltat comunitățile din Săltănești, Cherlești și Drăgășani. De asemenea, peste 26 de membri au plecat din Curtișoara pentru a contribui la formarea comunității adventiste din Slatina.

Muzica a ocupat, de asemenea, un loc important în viața bisericii. Primele încercări de organizare a unui cor datează din perioada 1938–1939. Din 1947, David Tătaru a contribuit la dezvoltarea lucrării muzicale și la formarea unor noi generații de tineri.

De-a lungul deceniilor, membrii comunității au fost implicați în evanghelizare, au organizat școli biblice de vacanță, proiecte sociale și acțiuni de sprijin pentru cei aflați în nevoie.

Astăzi, comunitatea din Curtișoara numără **129 de membri**.

La aniversarea centenarului, între cei prezenți s-au aflat și oameni care poartă în memorie fragmente din această istorie. Constantin Bălan, în vârstă de 95 de ani, și pastorul Ion Radu reprezintă legătura vie cu generațiile care au construit și au păstrat această comunitate.

„Până aici Domnul ne-a ajutat”

Privind în urmă la cei 100 de ani, istoria Curtișoarei nu poate fi redusă la cifre, nume sau clădiri. Este povestea unor oameni care au primit o veste, au crezut în ea și au ales să o transmită mai departe.

Au fost perioade de creștere, dar și ani dificili. Au existat restricții, presiuni și piedici. Au fost momente în care o casă de rugăciune a trebuit apărată, oameni care

au trebuit să aleagă între compromis și credincioșie și generații care au continuat să slujească atunci când circumstanțele nu erau favorabile. Și totuși, după un secol, biserica este încă aici.

Serviciul divin aniversar din 29 august a reunit numeroși credincioși din Curtișoara și din localitățile învecinate, care au venit să marcheze împreună împlinirea unui secol de credință și mărturie. Programul special a cuprins imnuri corale și instrumentale, precum și evocări ale experiențelor și momentelor importante din istoria comunității, prin mărturiile unor pastori care au slujit de-a lungul anilor la Curtișoara. Mesajul spiritual central a fost prezentat de George Sbîrnea, președintele Conferinței Oltenia, care i-a îndemnat pe cei prezenți să trăiască autentic credința și să rămână permanent martori pentru Hristos. În încheierea programului, în semn de apreciere pentru mărturia și parcursul de un secol al comunității, George Sbîrnea a înmânat responsabililor locali o plachetă comemorativă, marcând astfel în mod simbolic aniversarea celor 100 de ani de existență.

Astăzi, comunitatea din Curtișoara poate privi înainte cu speranță și înapoi cu recunoștință, având ca motto cuvintele lui Samuel:

„Până aici Domnul ne-a ajutat.”
(1 Samuel 7:12)

Pentru Curtișoara, **Eben-Ezer nu este doar numele unei pietre ridicate în trecut. Este mărturia unui secol de credință.**

O sută de ani au trecut. Dumnezeu a rămas credincios. Iar comunitatea privește spre viitor cu aceeași încredere cu care generațiile de dinainte au privit spre ziua de azi: „Până aici Domnul ne-a ajutat!”

DANIEL ANDREI, director Departament Comunicare, Conferința Oltenia

Octombrie – Grile noi la SPERANȚA TV și RADIO VOCEA SPERANȚEI

Din 5 octombrie, Speranța TV și Radio Vocea Speranței își întâmpină publicul cu alte grile de programe, care aduc producții noi, revenirea unor emisiuni apreciate și o ofertă diversificată pentru întreaga familie.

Unul dintre punctele forte ale noului sezon îl reprezintă revenirea emisiunilor în direct. Emisiunea „În pas cu viața", de luni până joi, de la ora 19:00, va fi realizată de noi colegi care se alătură proiectului și va fi difuzată simultan la Speranța TV și Radio Vocea Speranței.

Revin în grila Speranța TV, cu sezoane noi, și emisiunile-concurs îndrăgite de public: „Cânt pentru Tine", realizată de Andreea Dina, și „Bible Challenge", realizată de Penina Cirț și Mircea Mîndăianu.

Din studioul de la Cluj, revin două producții consacrate, realizate de Adina Tomoiagă: „Povești neSpuse" și „Provocările vieții".

Actualitatea religioasă și analiza evenimentelor contemporane își păstrează locul în program. „Lumea religioasă azi", realizată de Ciprian Piciorang, revine cu noi ediții, iar în fiecare luni va putea fi urmărită noua producție „Adevărul în context", realizată de Alberto Asofiei. Costi Gogoneață vă așteaptă în direct în fiecare miercuri seară la un nou sezon „În fața Adevărului", iar Janina Mihalache se alătură echipei ca realizator al emisiunii „Academia Speranța". Aceste emisiuni vor fi difuzate atât la Speranța TV, cât și la Radio Vocea Speranței. Emisiunea „Zi de zi cu Speranța", difuzată de luni până vineri de la ora 8:00, o să vă surprindă plăcut cu nu mai puțin de 20 de rubrici săptămânale, din diverse domenii: sănătate mintală, juridic, economic, cultură și artă, personaje biblice, devoționale, lecții de credință și rețete de bucătărie.

Concerte, filme, documentare și alte emisiuni în limba engleză vor completa grila de programe a postului Speranța TV.

Și la Radio Vocea Speranței, toamna vine cu o nouă grilă de programe și cu mai multe întâlniri în direct. Din 5 octombrie, ascultătorii sunt invitați să înceapă fiecare zi alături de Florentina Neacșu Adamescu, la „Prietenii Speranței", de luni până vineri, între 6:30 și 8:00, și să continue cu „Dimineți cu rost", între 8:00 și 10:00. Emisiunea realizată de Edisa Soare Bucur și de Ninel Rusin va aduce muzică, informații utile, invitați, rubrici și dialog cu ascultătorii, pentru un început de zi echilibrat și plin de energie.

Unul dintre punctele importante ale noii grile îl reprezintă și extinderea programelor în direct. De luni până vineri, între 11:00 și 12:00, „Live cu sens", urmat de tronsonul 12:00–13:00, dedicat, la rândul său, unor emisiuni tematice în direct.

Un alt element de noutate este că toate aceste emisiuni vor putea fi urmărite în direct în format video și pe canalul de YouTube SperanțaFM.

În noua grilă se regăsesc și alte emisiuni noi, precum „Adevăr și provocare" (Dana Bordeianu), „Fundamentele teologiei adventiste" (Reinhard Suciu), „Lecturi vorbite" (Corina Matei și Dumitru Borțun), „Apocalipsa – Evanghelia Speranței" (Ninel Rusin) și „Invitație la educație" (Maria Goga).

Prin noile grile, Speranța TV și Radio Vocea Speranței își propun să rămână aproape de public, cu mai multă interacțiune, mai multe voci și programe care aduc împreună credința, informația, educația, cultura și viața de zi cu zi.

CRISTINA IȘVAN, director de programe
Speranța TV și Radio Vocea Speranței

GRILA DE PROGRAME RADIO VOCEA SPERANȚEI

LUNI

00:00 Valori în dialog r (Bogdan Ciubotariu)
01:00 Muzică
01:30 Viața de familie r (Ana Maria Sandu)
02:30 Fundamentele teologiei adventiste r (Reinhard Suciu)
03:00 Armonii și cuvinte
05:30 Biblia la rând
06:00 Pomul vieții
06:30 Prietenii Speranței (Florentina Neacșu Adamescu)
08:00 Dimineți cu rost (Edisa Bucur și Ninel Rusin)
10:00 Știri RRA
10:30 Conexiuni (Daiana Miclea)
11:00 Live cu sens (Emanuela Matei)
12:00 Învățăm să fim (Emanuela Matei)
13:00 Știri RRA
13:30 Lumina vieții r (Luminița Pantilie)
14:30 ÎntreVederi (Crina Poenariu)
15:00 Lecturi vorbite r (Corina Matei și Dumitru Borțun)
15:30 Muzică
16:00 Nu ești singur r (Dana Bordeianu)
16:30 Investește în educație r (Maria Goga)
17:00 Provocările vieții (Adina Tomoiagă)
18:00 Muzică și rubrici
18:30 Vremea vindecării (Ana Maria Zanfir)
19:00 În pas cu viața (Andreea Dina)
20:30 Academia Speranța (Janina Mihalache)
21:00 Adevărul în context (Alberto Asofiei)
22:00 Conexiuni r (Daiana Miclea)
22:30 A doua opinie r (CristinaIșvan)
23:00 Muzică
23:30 Pomul vieții r

MARȚI

00:00 Învățăm să fim r (Emanuela Matei)
01:00 Muzică
01:30 Provocările vieții r (Adina Tomoiagă)
02:30 Contur r (Bianca Timșa Stoicescu)
03:00 Armonii și cuvinte
05:30 Biblia la rând
06:00 Pomul vieții
06:30 Prietenii Speranței (Florentina Neacșu Adamescu)
08:00 Dimineți cu rost (Edisa Bucur și Ninel Rusin)
10:00 Știri RRA
10:30 Conexiuni (Daiana Miclea)
11:00 Live cu sens (Paula Florea)
12:00 Merită vorbit (Paula Florea)
13:00 Știri RRA
13:30 Curioșii r (Anca Porumb)
14:30 Credință cu sens r (Agnos Herțeliu)
15:00 Creștinism și cultură r (Ioan Paicu)
15:30 Muzică
16:00 Vocea culturii r (Edisa Bucur)
16:30 Istorii și idei r (Crina Poenariu)
17:00 Povești nespuse (Adina Tomoiagă)
18:00 Muzică și rubrici
18:30 Educație, valori, principii (Mihaela Rusu)
19:00 În pas cu viața (Andreea Dina și Fabian Țuțuianu)
20:30 Apocalipsa – Evanghelia Speranței r (Ninel Rusin)
21:00 Adevăr și provocare r (Dana Bordeianu)
21:30 Rațiune și credință r (Adrian Neagu)
22:00 Conexiuni r (Daiana Miclea)
22:30 Lumea religioasă azi (Ciprian Piciorang)
23:00 Muzică
23:30 Pomul vieții r

MIERCURI

00:00 Merită vorbit r (Paula Florea)
01:00 Muzică
01:30 Cuvinte cu har r (Săvel Lupu)
02:30 Educație, valori, principii r (Mihaela Rusu)
03:00 Armonii și cuvinte
05:30 Biblia la rând
06:00 Pomul vieții
06:30 Prietenii Speranței (Florentina Neacșu Adamescu)
08:00 Dimineți cu rost (Edisa Bucur și Ninel Rusin)
10:00 Știri RRA
10:30 Conexiuni (Daiana Miclea)
11:00 Live cu sens (Dana Bordeianu)
12:00 E bine să știi (Dana Bordeianu)
13:00 Știri RRA
13:30 Oameni și povești r (Penina Cirț)
15:00 Adevăr și provocare r (Dana Bordeianu)
15:30 Muzică
16:00 ÎntreVederi r (Crina Poenariu)
16:30 De vorbă cu trecutul r (Bianca Timșa Stoicescu)
17:00 Sănătate cu prioritate (Raluca Mateescu)
18:00 Muzică și rubrici
18:30 Dialoguri și cărți (David Iordan)
19:00 În pas cu viața (Sorin Dinu)
20:30 În fața adevărului (Costi Gogoneață)
22:00 Conexiuni r (Daiana Miclea)
22:30 Lumea religioasă azi (Ciprian Piciorang)
23:00 Muzică
23:30 Pomul vieții r

JOI

00:00 E bine să știi r (Dana Bordeianu)
01:00 Muzică
01:30 Sănătate cu prioritate r (Raluca Mateescu)
02:30 Educația la 360 de grade r (Crina Poenariu)
03:00 Armonii și cuvinte
05:30 Biblia la rând
06:00 Pomul vieții
06:30 Prietenii Speranței (Florentina Neacșu Adamescu)
08:00 Dimineți cu rost (Edisa Bucur și Ninel Rusin)
10:00 Știri RRA
10:30 Conexiuni (Daiana Miclea)
11:00 Live cu sens (Bogdan Ciubotariu)
12:00 Vremea întrebărilor (Alberto Asofiei)
13:00 Știri RRA
13:30 Dilemele credinței r (Fabian Țuțuianu)

14:30 Taine din Scripturi r (Costi Gogoneață)
15:30 Muzică
16:00 Contur (Bianca Timșa Stoicescu)
16:30 Jurnal de studiu (Angelica Paicu)
17:00 Sănătate cu prioritate (Raluca Mateescu)
18:00 Muzică și rubrici
18:30 Conștiință și libertate (Dragoș Mușat)
19:00 În pas cu viața (Sorin Dinu și Mircea Mîndăeanu)
20:30 Școala Cuvântului r (Daniel Brînzan)
21:30 Roman foileton r (Lucian Cristescu)
22:00 Conexiuni r (Daiana Miclea)
22:30 Lumea religioasă azi (Ciprian Piciorang)
23:00 Muzică
23:30 Pomul vieții r

VINERI

00:00 Vremea întrebărilor r (Alberto Asofiei)
01:00 Muzică
01:30 Sănătate cu prioritate r (Raluca Mateescu)
02:30 Comori din pământ (Traian Aldea)
03:00 Armonii și cuvinte
05:30 Biblia la rând
06:00 Pomul vieții
06:30 Prietenii Speranței (Florentina Neacșu Adamescu)
08:00 Dimineți cu rost (Edisa Bucur și Ninel Rusin)
10:00 Știri RRA
10:30 Conexiuni (Daiana Miclea)
11:00 Live cu sens (Bogdan Ciubotariu)
12:00 Valori în dialog (Bogdan Ciubotariu)
13:00 Știri RRA
13:30 Adevărul în context r (Alberto Asofiei)
14:30 În centrul atenției r (Valeria Sitaru)
15:30 Muzică
16:00 Roman foileton (Lucian Cristescu)
16:30 Rațiune și credință (Adrian Neagu)
17:00 Dilemele credinței (Fabian Țuțuianu)
18:00 Muzică și rubrici
18:30 Pâinea cea de toate zilele (Lucian Cristescu)
19:00 Știri RVS
19:30 Taine din Scripturi (Costi Gogoneață)
20:30 Popas de lectură (Editura Viață și Sănătate)
21:00 Jurnal de credință (Beatrice Lospa)
22:00 Conexiuni r (Daiana Miclea)
22:30 Dialoguri din inimă r (Adrian Ștefăniță)
23:00 Muzică
23:30 Pomul vieții r

SÂMBĂTĂ

00:00 Lumina vieții (Luminița Pantilie)
01:00 Muzică
01:30 În fața adevărului r (Costi Gogoneață)
03:00 Armonii și cuvinte
05:30 Biblia la rând
06:00 Pomul vieții
06:30 Zorii Speranței
08:00 Apocalipsa – Evanghelia Speranței (Ninel Rusin)
08:30 Știri RVS r
09:00 Jurnal de studiu r (Angelica Paicu)
09:30 A doua opinie (CristinaIșvan)
10:00 Școala Cuvântului r (Daniel Brînzan)
11:00 Viață din Cuvânt (diverși pastori)
12:00 Fundamentele teologiei adventiste (Reinhard Suciu)
12:30 Popas de lectură r (Editura Viață și Sănătate)
13:00 Între bine și rău (Cristina Șvan)
13:30 Cuvinte cu har (Săvel Lupu)
14:30 Știri RVS r
15:00 Pâinea cea de toate zilele r (Lucian Cristescu)
15:30 Muzică
16:00 Tu hotărăști (Ioan Paicu)
17:00 Jurnal de credință r (Beatrice Lospa)
18:00 Muzică și rubrici
19:00 Creștinism și cultură (Ioan Paicu)
19:30 Rațiune și credință r (Adrian Neagu)
20:00 Oameni și povești (Penina Cirț)
21:30 Credință cu sens (Agnos Herțeliu)
22:00 Lecția de viață (Mihaela Rusu)
23:00 Muzică
23:30 Pomul vieții r

DUMINICĂ

00:00 În centrul atenției (Valeria Sitaru)
01:00 Muzică
01:30 Viață din Cuvânt r (diverși pastori)
02:30 Conștiință și libertate r (Dragoș Mușat)
03:00 Armonii și cuvinte
05:30 Biblia la rând
06:00 Pomul vieții
06:30 Zorii Speranței
08:00 De vorbă cu trecutul (Bianca Timșa Stoicescu)
08:30 Nu ești singur (Dana Bordeianu)
09:00 Lecturi vorbite (Corina Matei și Dumitru Borțun)
09:30 Muzică și povești
10:00 Curioșii (Anca Porumb)
11:00 Fundamentele teologiei adventiste r (Reinhard Suciu)
11:30 Vocea culturii (Edisa Bucur)
12:00 Tu hotărăști r (Ioan Paicu)
13:00 Viața de familie (Ana Maria Sandu)
14:00 Povești nespuse r (Adina Tomoiagă)
15:00 Academica (Emanuel Sălăgean)
15:30 Muzică
16:00 Reflecții biblice (Cosmin Cocea)
16:30 Educația la 360 de grade (Crina Poenariu)
17:00 Dialoguri și cărți r (David Iordan)
17:30 Între bine și rău r (Cristina Șvan)
18:00 Muzică și rubrici
19:00 Nu ești singur r (Dana Bordeianu)
19:30 Dialoguri din inimă (Adrian Ștefăniță)
20:00 Vremea vindecării r (Ana Maria Zanfir)
20:30 Contur r (Bianca Timșa Stoicescu)
21:00 Adevăr și provocare (Dana Bordeianu)
21:30 Istorii și idei (Crina Poenariu)
22:00 Investește în educație (Maria Goga)
22:30 Comori din pământ r (Traian Aldea)
23:00 Muzică
23:30 Pomul vieții r

GRILA DE PROGRAME SPERANȚA TV

LUNI

00:00 Viața din cuvânt r
01:00 Povești nespuse r (Adina Tomoiagă)
02:00 Punctul de plecare r (Adrian Bocăneanu)
03:00 Medical Update r (Raluca Mateescu)
04:00 Popas de suflet r
04:30 Seară cu speranță r (emisiune în limba engleză)
05:30 Conștiință și libertate r (Dragoș Mușat)
06:00 A doua opinie r (Cristina Işvan)
06:30 Ediție Specială r
08:00 Zi de zi cu speranță
10:00 Oameni și povești r (Penina Cirț)
11:30 Medical Update r (Raluca Mateescu)
12:30 Emisiune în limba engleză r
13:00 Rază de speranță r (Renata Babos)
(emisiune în limba maghiară)
14:00 Căsuța cu idei r (Mioara Mihai)
15:00 Jurnal de credință r (Beatrice Lospa)
16:00 Pâinea cea de toate zilele r (Lucian Cristescu)
16:30 Popas de suflet r
17:00 Provocările vieții (Adina Tomoiagă)
18:00 Orizont (Renata Babos)
(emisiune în limba maghiară)
19:00 În pas cu viața (Andreea Dina)
20:30 Academia Speranța (Janina Mihalache)
21:00 Adevărul în context (Alberto Asofiei)
22:00 Vremea vindecării (Ana Maria Zanfir)
22:30 Lumea religioasă azi (Ciprian Piciorang)
23:00 Popas de suflet
23:30 Rubrici

MARȚI

00:00 Zi de zi cu speranță r
02:00 Comori din pământ r (Traian Aldea)
02:30 Reflecții biblice r (Cosmin Cocea)
03:00 Lecția de viață r (Mihaela Rusu)
04:00 Popas de suflet r
04:30 Punctul de plecare r (Adrian Bocăneanu)
05:30 Dor de libertate r (Adalbert Ghejan)
06:00 Lumea religioasă azi r (Ciprian Piciorang)
06:30 În pas cu viața r (Andreea Dina)
08:00 Zi de zi cu speranță
10:00 Provocările vieții r (Adina Tomoiagă)
11:00 Academia Speranța r (Janina Mihalache)
11:30 Adevărul în context r (Alberto Asofiei)
12:30 Vremea vindecării r (Ana Maria Zanfir)
13:00 Orizont r (Renata Babos)
(emisiune în limba maghiară)
14:00 Lumea religioasă azi r (Ciprian Piciorang)
14:30 Jurnalul din POD r (Mioara Mihai)
15:00 Viața de familie r (Ana Maria Sandu)
16:00 Dialoguri și cărți r (David Iordan)
16:30 Popas de suflet r
17:00 Sănătate cu prioritate (Raluca Mateescu)
18:00 Răscruce (Lorant Amota)
(emisiune în limba maghiară)
19:00 În pas cu viața (Andreea Dina și Fabian Țuțuianu)
20:30 Bible Challenge (Mircea Mîndăeanu și Penina Cirț)
22:00 Educație, valori, principii (Mihaela Rusu)
22:30 Lumea religioasă azi (Ciprian Piciorang)
23:00 Popas de suflet
23:30 Rubrici

MIERCURI

00:00 Zi de zi cu speranță
02:00 Dialoguri și cărți r (David Iordan)
02:30 ÎntreVederi r (Crina Poenariu)
03:00 Provocările vieții r (Adina Tomoiagă)
04:00 Popas de suflet r
04:30 Oameni și povești r (Penina Cirț)
06:00 Lumea religioasă azi r (Ciprian Piciorang)
06:30 În pas cu viața r (Andreea Dina și Fabian Țuțuianu)
08:00 Zi de zi cu speranță
10:00 Sănătate cu prioritate r (Raluca Mateescu)
11:00 Bible Challenge r (Mircea Mîndăeanu și Penina Cirț)
12:30 Educație, valori, principii r (Mihaela Rusu)
13:00 Răscruce r (Lorant Amota)
(emisiune în limba maghiară)
14:00 Lumea religioasă azi r (Ciprian Piciorang)
14:30 Copiii Regelui r (emisiune în limba engleză)
15:00 Poftă de viață r (Cristina Moisan)
16:00 Academica r (Emanuel Sălăgean)
16:30 Popas de suflet r
17:00 Sănătate cu prioritate (Raluca Mateescu)
18:00 Răscruce (Lorant Amota)
(emisiune în limba maghiară)
19:00 În pas cu viața (Sorin Dinu)
20:30 În fața adevărului (Costi Gogoneață)
22:00 Pâinea cea de toate zilele (Lucian Cristescu)
22:30 Lumea religioasă azi (Ciprian Piciorang)
23:00 Popas de suflet
23:30 Rubrici (educativă)

JOI

00:00 Zi de zi cu speranță r
02:00 Academica r (Emanuel Sălăgean)
02:30 Academia Speranța r (Janina Mihalache)
03:00 Adevărul în context r (Alberto Asofiei)
04:00 Popas de suflet r
04:30 Viața de familie r (Ana Maria Sandu)
05:30 Din toată inima r (Paula Florea)
06:00 Lumea religioasă azi r (Ciprian Piciorang)
06:30 În pas cu viața r (Sorin Dinu)
08:00 Zi de zi cu speranță
10:00 Sănătate cu prioritate r (Raluca Mateescu)
11:00 În fața adevărului r (Costi Gogoneață)
12:30 Documentar r
13:00 Răscruce r (Lorant Amota)
(emisiune în limba maghiară)

14:00 Lumea religioasă azi r (Ciprian Piciorang)
14:30 ÎntreVederi r (Crina Poenariu)
15:00 În centrul atenției r (Valeria Sitaru)
16:00 Emisiune în limba engleză r
16:30 Popas de suflet r
17:00 Dilemele credinței (Fabian Țuțuianu)
18:00 Răscruce (Lorant Amota) (emisiune în limba maghiară)
19:00 În pas cu viața (Sorin Dinu și Mircea Mîndăeanu)
20:30 Școala Cuvântului (Daniel Brînzan)
21:30 Film
22:30 Conștiință și libertate (Dragoș Mușat)
23:00 Popas de suflet
23:30 Rubrici

VINERI

00:00 Zi de zi cu speranță r
02:00 Poftă de viață r (Cristina Moisan)
03:00 Pomul vieții r (religioasă)
03:30 Dor de libertate r (Adalbert Ghejan)
04:00 Popas de suflet r
04:30 În fața adevărului r (Costi Gogoneață)
06:00 Vremea vindecării r (Ana Maria Zanfir)
06:30 În pas cu viața r (Sorin Dinu și Mircea Mîndăeanu)
08:00 Zi de zi cu speranță
10:00 Lecția de viață r (Mihaela Rusu)
11:00 Dilemele credinței r (Fabian Țuțuianu)
12:00 Conștiință și libertate r (Dragoș Mușat)
12:30 Emisiune în limba engleză r
13:00 Răscruce r (Amota Lorant) (emisiune în limba maghiară)
14:00 Credință fără hotare r (emisiune în limba engleză)
15:00 Școala Cuvântului r (Daniel Brînzan)
16:00 Copiii Regelui r (emisiune în limba engleză)
16:30 Popas de suflet r
17:00 Povești nespuse (Adina Tomoiagă)
18:00 Răscruce (Lorant Amota) (emisiune în limba maghiară)
19:00 A doua opinie (CristinaIșvan)
19:30 Știrile Speranța TV (Sorin Dinu)
20:15 Taine din Scripturi (Costi Gogoneață)
20:55 Lumini din trecut (Adrian Neagu)
21:00 Jurnal de credință (Beatrice Lospa)
22:00 Cânt pentru Tine (Andreea Dina)
23:00 Popas de suflet
23:30 Pomul vieții

SÂMBĂTĂ

00:00 Zi de zi cu speranță r
02:00 Dilemele credinței r (Fabian Țuțuianu)
03:00 Viață din Cuvânt r
04:00 Popas de suflet r
04:30 Credință fără hotare r (emisiune în limba engleză)
05:30 Povești nespuse r (Adina Tomoiagă)
06:30 Răscruce r (Lorant Amota) (emisiune în limba maghiară)
07:30 Comori din pământ r (Traian Aldea)
08:00 A doua opinie r (Cristina Șvan)
08:30 Taine din Scripturi r (Costi Gogoneață)
09:10 Lumini din trecut r (Adrian Neagu)
09:15 Știrile Speranța TV r (Sorin Dinu)
10:00 Școala Cuvântului r (Daniel Brînzan)
11:00 Viață din Cuvânt
12:00 Pâinea cea de toate zilele r (Lucian Cristescu)
12:30 Concert
13:30 Cânt pentru Tine r (Andreea Dina)
14:30 Bible Challenge r (Mircea Mîndăeanu și Penina Cirț)
16:00 Din toată inima (Paula Florea)
16:30 Popas de suflet r
17:00 Jurnalul din POD (Mioara Mihai)
17:30 Reflecții biblice (Cosmin Cocea)
18:00 Salt în viitor (emisiune în limba maghiară)
19:00 Punctul de plecare (Adrian Bocăneanu) (emisiune în limba engleză)
20:00 Emisiune în limba engleză
20:30 Oameni și povești (Penina Cirț)
22:00 Seară cu speranță (emisiune în limba engleză)
23:00 Popas de suflet
23:30 Educație, valori, principii r (Mihaela Rusu)

DUMINICĂ

00:00 Ediție specială r (film/concert/evenimente)
01:30 Documentar r
02:00 Taine din Scripturi r (Costi Gogoneață)
02:45 Lumini din trecut r (Adrian Neagu)
03:00 Cânt pentru Tine r (Andreea Dina)
04:00 Popas de suflet r
04:30 Din toată inima r (Paula Florea)
05:00 Știrile Speranța TV r (Sorin Dinu)
05:45 Lumini din trecut r (Ciprian Piciorang)
06:00 Pomul vieții r
06:30 Salt în viitor r (emisiune în limba maghiară)
07:30 Reflecții biblice r (Cosmin Cocea)
08:00 Jurnal de credință r (Beatrice Lospa)
09:00 Jurnalul din POD r (Mioara Mihai)
09:30 Copiii Regelui (emisiune în limba engleză)
10:00 Căsuța cu idei (Mioara Mihai)
11:00 Lecția de viață (educativă)
12:00 Credință fără hotare (emisiune în limba engleză)
13:00 Viața de familie (Ana Maria Sandu)
14:00 Academica (Emanuel Sălăgean)
14:30 Comori din pământ (Traian Aldea)
15:00 Dialoguri și cărți (David Iordan)
15:30 Dor de libertate (Adalbert Ghejan)
16:00 ÎntreVederi (Crina Poenariu)
16:30 Popas de suflet r
17:00 În centrul atenției (Valeria Sitaru)
18:00 Rază de speranță (Renata Babos) (emisiune în limba maghiară)
19:00 Documentar
19:30 Poftă de viață (Cristina Moisan)
20:30 Medical Update (Raluca Mateescu)
21:30 Ediție Specială (film/concert/evenimente)
23:00 Popas de suflet
23:30 Emisiune în limba engleză

Iubirea după Paradis (III)

VIAȚA MERGE MAI DEPARTE

Pierderea Edenului nu a fost ultimul capitol din viața lui Adam și a Evei. Dimpotrivă, a fost doar începutul unui drum lung, presărat cu încercări pe care niciun om nu le mai trăise până atunci. Dacă până acum am văzut cum Dumnezeu i-a păstrat împreună, le-a redat demnitatea și le-a oferit un nou sens al vieții, putem crede că lucrurile au început să se așeze.

Prima familie avea să cunoască însă experiențe pe care noi le asociem astăzi cu cele mai adânci traume: tensiuni în relațiile dintre copii, violență, crimă și doliul sfâșietor al pierderii unui copil. Și totuși Adam și Eva nu sunt definiți de tragediile pe care le-au trăit, ci de felul în care au continuat să meargă înainte, crezând făgăduințele lui Dumnezeu. Tocmai această alegere – de a nu lăsa durerea să devină ultimul cuvânt al existenței lor – poate deveni una dintre cele mai importante lecții pentru familiile care încearcă astăzi să-și regăsească speranța după suferințele pe care nu le-au dorit niciodată.

VIAȚA MERGE MAI DEPARTE

Noi ne dorim ca Dumnezeu să ne redea ceea ce am pierdut. Dar, de cele mai multe ori, El nu rescrie trecutul. În schimb, deschide un viitor pe care nu ni l-am fi imaginat.

Aceasta este logica harului divin. Dumnezeu nu-l readuce pe Abel la viață. Nu anulează anii de suferință ai lui Adam și ai Evei. Însă refuză să lase tragedia să aibă ultimul cuvânt. Din această familie, atât de profund rănită, va continua linia genealogică din care, peste veacuri, se va naște Mesia.

Există pierderi ce nu pot fi compensate. Nimeni nu poate înlocui un copil, un soț/soție, sănătatea pierdută sau anii risipiți. Dar Dumnezeu are puterea de a face ceva diferit – nu înlocuiește ce am pierdut, ci creează posibilitatea unei vieți care are din nou sens.

Uneori, acest nou început poate însemna refacerea încrederii după o criză. Alteori, descoperirea unei noi chemări, apropierea mai profundă între soți sau capacitatea

de a-i mângâia pe alții tocmai în rănile pe care le-ai purtat. Poate că și aceasta este o formă a credinței mature – să nu-I cerem lui Dumnezeu să ne întoarcă în trecut, ci să avem încredere că El poate scrie un viitor care, deși diferit de tot ce am visat, va purta aceeași amprentă a harului Său.

ȘI AU TRĂIT ÎMPREUNĂ PÂNĂ LA ADÂNCI BĂTRÂNEȚI…

Aceasta este una din cele mai grele lecții pentru un cuplu care a trecut printr-o traumă. După o mare pierdere, este firesc să ne întrebăm cum ar fi fost viața dacă acel eveniment nu s-ar fi întâmplat niciodată. Mintea construiește mereu un „Eden alternativ", o viață care ar fi putut exista.

Problema este că nu putem trăi în această lume imaginară. Cu cât privim mai mult spre viața pe care am fi putut s-o avem, cu atât riscăm să nu mai vedem viața pe care Dumnezeu ne-o oferă astăzi.

Adam și Eva aveau toate motivele să trăiască ancorați în trecut. Dar credința lor s-a hrănit dintr-o altă direcție. Încă din Geneza 3:15, Dumnezeu le făcuse o făgăduință – într-o zi, urmașul femeii avea să-i zdrobească șarpelui capul. De atunci înainte, istoria lor nu mai era doar istoria unui paradis pierdut, ci și a unui paradis promis.

Întreaga Scriptură este construită pe această tensiune. Ea începe într-o grădină și se termină într-o cetate. Cu alte cuvinte, credința creștină nu caută recuperarea Edenului, ci speră la un Eden nou, desăvârșit prin Hristos.

Această perspectivă schimbă felul în care privim suferința din căsnicie. Scopul nostru nu este să reconstruim o viață perfectă – lucru imposibil într-o lume afectată de păcat. Scopul este să trăim cu speranța că Dumnezeu conduce istoria spre restaurarea finală a tuturor lucrurilor. O familie poate merge mai departe chiar și cu cicatrici, dacă știe că destinația finală este Împărăția promisă de Dumnezeu. Să trăim nu din nostalgii, ci din nădejde.

Poate că cea mai mare minune din istoria lui Adam și a Evei nu este faptul că au trăit sute de ani, ci că au rămas împreună după ce au pierdut totul. Au ieșit din Paradis cu inimile frânte, cu vinovăție și cu un viitor nesigur. Dar au continuat să fie o familie.

Aceasta este speranța oricărui cuplu care trece prin dezamăgiri sau traume – Dumnezeu nu promite întotdeauna întoarcerea în Eden, dar promite că va merge cu noi pe drumul dintre Eden și Noul Pământ. Iar uneori cea mai profundă dovadă de iubire nu este să trăiești într-un paradis fără suferință, ci să alegi, zi după zi, să rămâi împreună și să mergi înainte cu Dumnezeu, chiar și atunci când paradisul este pierdut.

Adam și Eva nu au primit înapoi Edenul. Au trăit cu consecințele propriilor alegeri, au cunoscut dureri pe care niciun părinte nu și le-ar dori și au purtat până la sfârșitul vieții amintirea unei lumi pierdute. Și totuși, istoria lor nu este una a disperării, ci a speranței. Au învățat să meargă înainte împreună, să accepte ceea ce nu mai putea fi schimbat și să-și privească viitorul prin prisma făgăduințelor lui Dumnezeu.

Poate că aceasta este și cea mai importantă lecție pentru noi astăzi – maturitatea unei căsnicii nu se măsoară prin lipsa suferinței, ci prin capacitatea de a transforma durerea într-un loc al credinței. Nu toate rănile se vindecă în viața aceasta, dar niciuna nu este atât de adâncă încât să poată anula harul lui Dumnezeu. Iar atunci când doi oameni aleg să meargă împreună, privind nu spre paradisul pierdut, ci spre Împărăția promisă, descoperă că speranța este mai puternică decât orice traumă.

Dumnezeu nu promite întotdeauna întoarcerea în Eden, dar promite că va merge cu noi pe drumul dintre Eden și Noul Pământ.

MARIUS ANDREI, director al departamentelor Slujirea Pastorală/Familie, Uniunea Română

CURAT...

într-o lume murdară

Genialitatea lui Caragiale se vede cel mai bine în replicile... fără replică ale unora dintre personajele sale. Dintre acestea, una are o rezonanță specială: „Curat murdar...!" spune Pristanda când îl caracterizează pe unul dintre posibilii viitori conducători. Și cam așa arată și societatea românească de astăzi! Dar, ca să fiu drept, trebuie să constat că, de fapt, cam așa arată în general societatea umană de azi și dintotdeauna. Cu mici diferențe, care țin mai degrabă de cultura locului decât de morală sau spiritualitate, societatea secolului al XXI-lea este curat... murdară.

Dintotdeauna, societatea umană a avut această tendință spre degradare și spre eludarea principiilor morale, pe care tot ea le promovează, cel puțin declarativ. Dar trebuie să constatăm că, pe măsură ce progresul tehnic și facilitățile menite să ușureze viața și să creeze cât mai mult timp liber oferă condiții de trai mai lejere, standardele morale tind să devină din ce în ce mai puțin importante sau, mai degrabă, să fie tot mai mult neglijate și bagatelizate.

Privind înainte spre timpurile pe care le trăim astăzi, Biblia creionează un portret al societății contemporane extrem de fidel realității: „Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu; având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea" (2 Timotei 3:1-5 p.p.).

Dincolo de parfumul arhaic al unor termeni utilizați de scriitorul biblic, pasajul de mai sus poate fi acceptat fără rezerve drept o analiză sociologică exactă a secolului XXI. Nu cred că se pot găsi caracterizări mai obiective cu privire la realitatea societății umane actuale. Iar România, din

Pentru noi toți, singura salvare este „să trăim frumos, ca în timpul zilei…" (Romani 13:13). Să fim curați chiar într-o societate murdară!

păcate, nu face deloc excepție, ba aș zice că dimpotrivă. O țară care se declară cu ostentație creștină, care clamează aceasta uneori cu accente ridicole și care contrazice în mod flagrant această pretenție, începând chiar cu unii slujitori ai bisericii și continuând cu cei aleși sau numiți să dirijeze destinele națiunii, nu poate fi caracterizată altfel decât... curat murdară.

Faptul că societatea este așa este utilizat ca un fel de scuză morală de mulți dintre noi. Încercăm să ne oferim un alibi confortabil, prevalându-ne de reaua alcătuire a societății și aruncând propria răspundere morală în cârca... guvernului, a parlamentului, a primăriei sau a... bisericii. În felul acesta încercăm să ne exonerăm de răspunderea morală individuală, ce ne incumbă ca ființe create cu darul liberului-arbitru. Procedăm ca și când Dumnezeu este o persoană pe care o putem înșela cu argumente ușurele, care țin mai ales de... mahalaua moralității.

Ni se pare că, dacă o întreagă societate face rabat la moralitate, aceasta ne dă dreptul fiecăruia dintre noi să procedăm identic atunci când este vorba de interesul nostru imediat. Iar raționamentul acesta ni se pare atât de puternic, încât uităm un lucru esențial (sau ne facem că-l uităm...), și anume că „toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos" (Romani 14:10 u.p.). Această „înfățișare a fiecăruia" la judecată este o realitate absolută. Încercarea de a o eluda prin tot felul de argumente

comode, exprimate prin expresii ca „până la Dumnezeu te mănâncă sfinții", nu anulează această realitate finală.

Este oare rezonabil să pretindem din partea cuiva să trăiască după alte standarde de morale decât acelea pe care societatea le promovează sau le... tolerează? Este oare normal ca un creștin să facă abstracție de realitatea imediată și să-și dirijeze viața după niște principii morale pe care nici măcar biserica, deși le afirmă, nu le respectă? Este posibil ca, într-o societate care a inventat zicala: „Să faci ce zice popa, nu ce face el", un creștin să trăiască după principiile morale pe care le „zice" biserica?

Aceste întrebări sunt legitime și la ele trebuie răspuns individual. În ceea ce privește alegerile morale, nu se poate merge pe mâna mulțimii sau a regulilor tolerate sau promovate de societate. Aici, în acest domeniu esențial, răspunderea este absolut individuală.

Aș dori să vă reamintesc un personaj biblic a cărui viață poate ajuta pe oricine să găsească răspuns acestor întrebări fundamentale. Era tânăr la vremea când viața i-a fost schimbată în mod dramatic. Proprii frați l-au vândut (nu Securității, ci pur și simplu ca rob). Ajuns în Egipt, s-ar fi putut prevala de starea de lipsire de libertate în care se afla și de moravurile care existau în societatea timpului. Nimeni nu l-ar fi condamnat dacă ar fi procedat după modelul moral acceptat în societate. Nimeni în afara lui însuși!

Soția stăpânului său i se oferă și nimeni nu ar fi știut vreodată nimic dacă Iosif, acest personaj atipic pentru societate, n-ar fi reacționat bizar pentru regulile societății timpului. Replica lui este monumentală: „Vezi că stăpânul meu nu-mi cere socoteală de nimic din casă și mi-a dat pe mână tot ce are. El nu este mai mare decât mine în casa aceasta și nu mi-a oprit nimic, afară de tine, pentru că ești nevasta lui. Cum aș putea să fac eu un rău atât de mare și să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?" Măcar că ea vorbea în toate zilele lui Iosif, el n-a voit să se culce [...] cu ea" (Geneza 39:8-10).

Atitudinea lui Iosif poate părea anacronică și cel puțin bizară. Și nu m-aș mira deloc să fie astfel categorisită de o societate care este dopată cu imoralitate și compromis. Replica lui Iosif este însă fundamentală. Acest „cum aș putea... să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu" așază lucrurile în ordinea lor primordială. Compromisul moral nu este o rezolvare a unei situații în care ești implicat, nu este nici măcar identificarea unei căi... dâmbovițene de a „te face frate cu... până treci puntea", ci este un atac la suveranitatea lui Dumnezeu.

Iosif știe că societatea nu are relevanță în stabilirea standardelor morale. El știe că, într-o zi, se va înfățișa înaintea scaunului de judecată... și, de fapt, el chiar trăiește ca în prezența lui Dumnezeu. Poate Iosif este socotit un personaj care trăiește în afara realității, un fel de Don Quijote *avant la lettre*. Dacă socotim astfel, atunci mă tem că nu mai există speranță pentru România. Poate doar pentru... români!

Când Gabriel Liiceanu a scris de-acum celebrul *Apel către lichele*, lumea l-a socotit un naiv. Și poate că a fost un naiv. Dar atunci când apostolul Pavel i-a scris lui Timotei, pe care-l considera copilul său, celebrul sfat: „Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine..." (2 Timotei 2:15 p.p.), nu cred că apostolul poate fi suspectat de... naivitate, fiindcă Biblia nu este o colecție de naivități.

Cred că, pentru societatea românească, declarată cu atâta patos a fi creștină, chiar și pentru cei care pot fi categorisiți a fi „creștini practicanți", și chiar și pentru cei care afirmă cu emfază că „au tot adevărul", pentru noi toți, singura salvare este „să trăim frumos, ca în timpul zilei..." (Romani 13:13). Să fim curați chiar într-o societate murdară.

VALERIU PETRESCU, pastor pensionar

A CITI ÎNSEAMNĂ A SPERA

Umblând cu Dumnezeu prin istoria întunecată a omenirii

De unde ne vin ideile? Pe ce convingeri se sprijină ele? Ce modele de gândire ne influențează felul în care înțelegem lumea? Și există oare și alte perspective din care putem privi aceeași realitate?

Dacă ar exista un fir roșu care să-mi caracterizeze viața de cititor, acela ar fi acesta: îmi pun neîncetat întrebări.

În orice moment, mintea mea este plină de întrebări despre viață, Dumnezeu, credință, propriul trup, lumea în care trăim, Biblie, familie, oameni, biserică, profesie, istorie sau leadership. Pentru unii, întrebările sunt incomode. Preferă siguranța răspunsurilor și confortul certitudinilor. Eu am învățat însă să iubesc întrebările și procesul pe care îl declanșează. Ele dau viață credinței, nu o slăbesc.

Cu timpul am descoperit că vechiul clișeu este adevărat: cu cât înveți mai mult, cu atât înțelegi mai bine cât de puține știi.

Dintre toate întrebările care mă împing spre lectură, unele mă însoțesc de mai bine de zece ani:

Ce înseamnă să fii adventist astăzi? Cum influențează credința lumea și cum modelează lumea credința? Cum răspunde o mișcare religioasă provocărilor epocii în care trăiește?

În cărți caut răspunsuri la aceste întrebări. Într-o vreme caracterizată de atenție fragmentată, suprastimulare și conectare permanentă la mediul online – toate însoțite, adesea, de diferite forme de deznădejde –, lectura poate deveni un act profund de speranță. Chiar și atunci când subiectele sunt întunecate și dureroase.

Poate părea surprinzător, dar tocmai acestea mă atrag cel mai mult: suferința umană, răul și durerea, așa cum se regăsesc în diferite epoci și locuri ale istoriei.

A citi ca adventist

O modalitate de a înțelege ce înseamnă să fii adventist astăzi este să te întrebi ce a însemnat să fii adventist în trecut. Nu sunt istoric, dar mi se pare firesc să încep cu ultimii aproximativ două sute de ani – perioada în care a luat naștere mișcarea adventă.

Cum arăta credința adventistă în contextul începutului secolului al XIX-lea? Cum era lumea în acea vreme? Ce transformări culturale, economice și politice modelau societatea? Și, mai ales, cu ce întrebări se confruntau primii adventiști?

Este imposibil să răspundem acestor întrebări fără să privim spre istoria secolului al XIX-lea, atât în Statele Unite, cât și în restul lumii. A fost perioada în care Statele Unite s-au consolidat ca națiune, în

timp ce expansiunea spre vest a însemnat pierderea pământurilor populațiilor indigene. Tot atunci au avut loc Marea Trezire Spirituală, dezbaterile și rupturile dintre confesiunile protestante pe tema sclaviei, Mișcarea aboliționistă, Războiul Civil American și transformările sociale care au urmat. În același timp, lumea era schimbată de revoluția industrială, de dezvoltarea științei moderne și de apariția teoriei evoluției.

La scară globală, tabloul era la fel de complex. Revoluția din Haiti – prima revoltă de succes a sclavilor din istoria modernă –, expansiunea colonială europeană în Asia și Africa, precum și extinderea influenței americane în Caraibe și Filipine au remodelat lumea. În multe locuri, răspândirea creștinismului s-a desfășurat în paralel cu dominația politică și economică a marilor puteri, o realitate care ridică întrebări incomode și astăzi.

Ce a însemnat, în acest context, apariția mișcării advente? De ce a îngăduit Dumnezeu ca ea să ia naștere tocmai atunci?

Aceleași întrebări rămân valabile și pentru secolul al XX-lea. Cum și-au trăit adventiștii credința în timpul celor două războaie mondiale, în perioada Războiului Rece, în contextul mișcărilor pentru drepturile civile, al decolonizării, al migrațiilor și al revoluțiilor care au schimbat lumea? Cum a răspuns credința acestor provocări? Și cum au reușit adventiștii din diferite țări să rămână credincioși lui Dumnezeu în mijlocul unor vremuri atât de tulburi?

Fiecare întâlnire dintre adventism și istorie adaugă o nouă piesă la puzzle-ul unei mișcări mondiale. Dacă Biserica este chemată să vestească mesajul celor trei îngeri „oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui popor", atunci nu poate ignora istoria lumii. Dimpotrivă, este chemată să o înțeleagă, regiune cu regiune, cultură cu cultură.

Aceste întrebări nu își găsesc răspunsul în explicații simpliste sau în formule prefabricate. Procesul este uneori incomod, dar tocmai această confruntare sinceră cu trecutul ne ajută să înțelegem mai bine prezentul – inclusiv acele momente în care adventiștii au fost exemple de credincioșie, dar și pe cele în care au greșit.

A citi pentru a înțelege Împărăția lui Dumnezeu

Pe măsură ce încerc să răspund întrebărilor de mai sus, gândul îmi revine adesea la contrastul dintre împărățiile oamenilor și Împărăția lui Dumnezeu.

Oricine studiază istoria descoperă, mai devreme sau mai târziu, prezența răului. Nu există epocă și nici loc în care întunericul să nu-și fi lăsat amprenta. Dar ceea ce mă tulbură cel mai mult nu este răul făcut de un individ, ci răul care se înrădăcinează în sisteme, în legi, în guverne și în structurile unei societăți.

Păcatul este mai complex decât suma alegerilor personale. Deciziile pe care oamenii le iau împreună – uneori conștient, alteori fără să-și dea seama – ajung să modeleze cultura și direcția morală a unei societăți. Astfel, păcatele individuale se împletesc cu cele colective, iar dacă nu ne examinăm critic valorile și presupunerile pe care ni le însușim, riscăm să adoptăm, fără să ne dăm seama, un mod de gândire aflat în contradicție cu principiile lui Dumnezeu.

Rabinul Abraham Joshua Heschel surprinde această realitate într-o frază memorabilă: „Puțini sunt vinovați, dar toți suntem responsabili." Când este vorba despre lăcomie, opresiune sau exploatare, nimeni nu trăiește complet izolat. Fiecare dintre noi face parte, într-o măsură mai mare sau mai mică, dintr-o rețea de relații și sisteme care pot întreține nedreptatea.

De ce ar trebui să ne preocupe toate acestea? De ce să ne ocupăm de probleme pe care, de multe ori, nu le putem controla și care ne pot tulbura liniștea?

Răspunsul meu este simplu: pentru că pe Dumnezeu Îl preocupă.

Dreptatea, nedreptatea, puterea, lăcomia și exploatarea îi preocupau deja pe profeții Vechiului Testament. Biblia nu evită aceste subiecte și nici nu le tratează superficial.

Tocmai de aceea, eșecurile sistemelor omenești scot și mai puternic în evidență frumusețea principiilor pe care se întemeiază Împărăția lui Dumnezeu. Cu cât vedem mai limpede nedreptatea și dezechilibrele lumii în care trăim, cu atât înțelegem mai bine caracterul drept al lui Dumnezeu.

Să ne gândim, de pildă, la legile civile din Vechiul Testament, pe care adesea le citim în grabă. Ele ne invită să ne întrebăm: ce fel de societate urmărea Dumnezeu să formeze? O societate atât de dreaptă și de înțeleaptă, încât celelalte popoare să privească spre ea cu admirație (Deuteronomul 4:5-8).

Cum ar arăta o lume în care iubirea de bani nu ar dicta toate deciziile? În care mita

nu ar influența dreptatea? În care ogoarele nu ar fi culese până la ultimul spic, pentru ca și cei săraci să poată găsi hrană? Cum s-ar schimba viața dacă oamenii și pământul s-ar odihni o dată la șapte ani? Sau dacă, la fiecare cincizeci de ani, proprietățile s-ar întoarce la familiile cărora le aparținuseră inițial?

Toate aceste legi transmit un mesaj care depășește litera lor. Mai important decât să discutăm dacă una sau alta dintre ele ar trebui aplicată astăzi este să ne întrebăm: ce principii despre dreptate, milă și responsabilitate reflectă ele?

Trăim într-o lume cu instituții imperfecte, legi imperfecte și guverne imperfecte. Totuși, chiar și aici putem alege cui îi aparține, în primul rând, loialitatea noastră. Putem trăi ca cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu și putem lăsa ca valorile ei să modeleze felul în care gândim și acționăm.

A citi pentru a înțelege dragostea lui Dumnezeu

Totuși, cea mai profundă lecție pe care o desprind din studiul istoriei nu este una intelectuală, ci profund personală.

Citind despre atrocități, colonialism, sclavie, războaie și masacre, descopăr, într-un mod poate paradoxal, motive de speranță – atât cu privire la condiția umană, cât și la Dumnezeu.

Faptul că aceste cărți există este, în sine, o mărturie. Ele arată că există oameni care refuză să accepte răul ca pe ceva firesc. Atunci când semenii lor se întorc unii împotriva altora, ei aleg să cerceteze, să scrie și să spună adevărul. Jurnaliști, istorici și cercetători își dedică viața documentării acestor istorii. Și acesta este, în sine, un act de speranță. Dând mărturie despre rău, ei ne cheamă să nu întoarcem privirea de la suferința omenească, oricât de incomod ar fi acest lucru.

Iar toate acestea mă îndreaptă spre Dumnezeu – Martorul adevărat și credincios al întregii istorii omenești.

Uneori sunt șocată de atrocități despre care nu știam nimic. Dumnezeu, însă, le-a văzut pe toate. El a cunoscut dintotdeauna adevărata natură a inimii omenești.

Noi putem uita de războaiele care se desfășoară astăzi în alte colțuri ale lumii. Putem trece cu vederea copiii, femeile și bărbații care mor din cauza foametei sau a bombardamentelor. Putem alege să nu ne mai gândim la oamenii închiși în sistemele moderne de detenție, unde profitul ajunge uneori mai important decât demnitatea umană.

Dar Dumnezeu nu Își întoarce privirea.

Nu, această realitate nu răspunde tuturor întrebărilor mele. Dar mă face să mă opresc. Să tac. Să reflectez.

Același Dumnezeu care este martor al întregii istorii a omenirii este Dumnezeul care L-a trimis pe Fiul Său pentru a ne salva.

Ce extraordinar act de speranță!

Și poate cel mai uimitor lucru este acesta: Dumnezeu încă crede în omenire.

Citind istoria, ajung să cred că noi subestimăm cât de mult ne iubește Dumnezeu. Dacă El nu Și-a întors niciodată privirea de la noi, atunci dragostea Lui nu este o dragoste oarbă. El cunoaște pe deplin adâncimea păcatului nostru. Știe cât de mult ne-am îndepărtat de idealul pentru care am fost creați.

Și totuși ne iubește.

Dragostea Lui – înălțimea, adâncimea și lărgimea ei – depășește cu mult puterea noastră de înțelegere. În mod uimitor, Dumnezeu a socotit că această lume și oamenii ei merită sacrificiul suprem.

Nu pot explica felul în care Dumnezeu vede întreaga răutate a lumii și, în același timp, continuă să creadă în posibilitatea mântuirii noastre.

Dar știu că o face.

Dumnezeu ne iubește.

Iar acest adevăr atât de simplu și, în același timp, atât de copleșitor strălucește mai puternic decât întreaga istorie întunecată a omenirii.

JOSEPHINE ELIA LOI

Traducere și adaptare din *Adventist Review*
https://adventistreview.org/perspectives/culture/reading-as-an-act-of-hope/

„CE SPUN DINȚII?”

proiectul care ridică zâmbetul copiilor până la urechi

Investiția în sănătatea copiilor noștri nu este o simplă opțiune, ci este o responsabilitate. Copiii sunt viitorul nostru, iar educația lor preventivă încă de la cele mai fragede vârste le oferă repere valoroase pentru întreaga viață. Atunci când cel mic învață să-și înțeleagă corpul prin joc și experiențe plăcute, teama poate dispărea, iar relația cu medicul poate deveni una naturală și binevenită.

„Învață pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze, și când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea” (Proverbele 22:6).

Cu aceste gânduri am dorit să-i inspir și pe alții și să ne unim forțele pentru a crea un proiect de sănătate orală pentru copii. Dorința mea cea mai mare a fost să oferim resurse materiale și informaționale pe care fiecare familie să le poată lua acasă și folosi imediat. Astfel, pe parcursul acestui articol, am adunat câteva dintre cele mai valoroase învățături desprinse din activitățile desfășurate pe timpul evenimentului, cu scopul de a sprijini și alte familii în această călătorie importantă.

Prevenție gratuită și bucurie la soare

Toate aceste idei s-au concretizat în cadrul proiectului „Ce spun dinții?”, un eveniment de sănătate orală dedicat copiilor și adolescenților, desfășurat în mod gratuit pe 7 iunie 2026. Organizat în aer liber, în curtea primitoare a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea „Băneasa” București, în parteneriat cu Trustul Media Speranța, evenimentul a demonstrat că educația și prevenția pot deveni o aventură fascinantă când este adusă direct în lumea celor mici.

O întreagă echipă de voluntari dedicați a contribuit la realizarea evenimentului, printre care membri ai bisericii locale, echipa Trustului Media Speranța, studenți entuziaști din cadrul Asociației AMiCUS București, precum și alți profesioniști care au aflat despre proiect și au fost dornici să participe activ. Un aport substanțial l-a oferit Editura Viață și Sănătate, prezentă cu standuri speciale, dar și echipa dedicată de susținători care s-a rugat stăruitor, pe tot parcursul evenimentului, pentru ca totul să se desfășoare în pace și spre binecuvântarea celor prezenți. Implicarea tuturor a arătat că lucrarea misionară medicală nu se limitează doar la cadrele medicale, ci oferă o paletă largă de departamente și roluri în care orice persoană își poate pune dăruirea la lucru.

Echipa multidisciplinară: o abordare integrată pentru întreaga familie

Echipa de medici stomatologi a desfășurat activități educative pentru cei mici, oferindu-le atenție și sfaturi personalizate într-un cadru relaxat. Construirea propriei periuțe, învățarea tehnicii corecte de periaj pe modele gigant și îngrijirea dinților hipopotamilor textili, pe care copilașii i-au putut lua acasă, au fost doar câteva dintre modalitățile de apropiere față de prichindei.

Aici, copiii au deprins o regulă ușor de ținut minte care merită menționată și pusă în practică: 2x2x2 – periaj de minimum două minute, de două ori pe zi (dimineața și seara) și controale regulate la medicul stomatolog (uzual de două ori pe an), frecvența acestora fiind adaptată nevoilor fiecărui mic pacient.

În același timp, părinții au luat parte la dialoguri profunde susținute de doi specialiști renumiți: dr. Ilia Jipa, medic primar Ortodonție și Ortopedie Dento-facială, doctor în științe medicale, și dr. Daniel Lupoi, medic primar ORL și șef de lucrări. Un punct central al discuțiilor a fost identificarea timpurie a respirației orale și importanța colaborării interdisciplinare. Părinții au învățat să fie atenți la unele semne care pot fi observate acasă: somnul agitat cu buzele întredeschise, sforăitul, trezirea cu gura uscată, oboseala matinală sau cearcănele în timpul zilei. Vegetațiile adenoide pot contribui la obstrucția căilor respiratorii superioare și la apariția respirației orale. Atunci când aceasta persistă, poate fi asociată cu modificări în dezvoltarea dento-facială, motiv pentru care evaluarea poate necesita colaborarea dintre medicul specialist ORL, medicul stomatolog, ortodont și terapeutul miofuncțional, în funcție de nevoile personalizate ale copilului. De aici, de pildă, poate decurge necesitatea abordării interdisciplinare.

De asemenea, stomatologul modern colaborează strâns cu logopedul, îndeosebi în cazul copiilor aflați în tratament ortodontic sau al celor care au suferit o frenectomie pentru corectarea frenului lingual scurt (ankyloglossia), dar nu numai. În cadrul evenimentului, scurtul bilanț logopedic a oferit ocazia de a depista din timp unele tulburări de vorbire, inclusiv pe cele care pot fi asociate cu particularități anatomice ale frenului lingual.

În paralel, kinetoterapeuții le-au arătat participanților cum postura corpului și alinierea coloanei vertebrale pot influența mușcătura (ocluzia dentară). În cadrul atelierului dedicat sistemului digestiv, copiii au învățat că procesul digestiv începe încă din cavitatea bucală. Cu acest prilej, le-a fost explicat faptul că alimentele crude și ferme (cum sunt morcovii sau merele) solicită masticația și pot contribui la stimularea funcției masticatorii și a dezvoltării aparatului dento-maxilar. Desigur, aceste alimente nu înlocuiesc igiena orală, ci se înscriu într-un stil de viață sănătos și într-o alimentație variată. În plus, cei mici s-au bucurat să rezolve un puzzle pe două machete mari, reprezentând doi dinți giganți: unul fericit și unul trist. Ei au atașat alimente sănătoase pe dintele vesel și mâncăruri sau băuturi nefavorabile pe dintele afectat.

Pregătirea psihologică: cum construim o relație fără frică?

Dimensiunea psihologică joacă un rol crucial în dezvoltarea copilului, de aceea specialiști ai acestui domeniu au reprezentat o verigă-cheie în cadrul proiectului. Prima vizită la stomatolog nu ar trebui să fie dictată de durere sau de o urgență medicală. Dacă prima întâlnire are loc într-un moment de suferință, copilul poate ajunge să asocieze cabinetul cu teama și disconfortul.

Copiii sunt extrem de receptivi la stările emoționale ale adulților. Dacă simt ezitare în vocea părintelui, pot deveni defensivi. Totodată, formulările care conțin cuvinte legate de durere pot atrage atenția celui mic tocmai asupra lucrului de care părintele încearcă să-l ferească.

Părinții pot schimba radical această experiență chiar de acasă. Ei își pot pregăti copilul, explicându-i că vor merge să cunoască un nou prieten, un specialist curios care le va descoperi lucruri noi și extraordinare despre dințișorii lor. Îi pot spune că medicul dorește să se uite puțin la dinți și că, împreună, vor descoperi cum îi pot păstra sănătoși. Îi pot povesti diverse istorisiri sau îi pot arăta videoclipuri tematice. În acest mod, prima vizită poate rămâne un moment vesel de cunoaștere, în care copilul este încurajat cu atenție și curaj.

Molarul de 6 ani: comoara ce trebuie protejată

O atenție deosebită a fost acordată perioadei din jurul vârstei de 6 ani, când erupe primul molar permanent, în spatele măselelor de lapte. În literatura de specialitate, acest dinte are un rol esențial în stabilirea și menținerea ocluziei dentare. Fiind primul dinte permanent care apare fără să înlocuiască un dinte de lapte, el este frecvent confundat de părinți cu un dinte temporar și poate fi ușor trecut cu vederea. Primul molar permanent ghidează alinierea tuturor dinților definitivi și preia cea mai mare parte din forțele masticatorii. Tocmai de aceea, este vital ca părinții să-l recunoască și să-l îngrijească încă de la apariție. Sigilarea dentară este o metodă simplă și eficientă prin care protejăm molarii de carii, acoperind micile șanțuri unde se adună cel mai ușor resturile alimentare și bacteriile. Așadar, prin pași mici și atenție la detalii, prevenția devine cel mai frumos cadou pe care îl putem oferi copiilor.

Lucrarea misionară medicală: chemare la slujire

Proclamarea Evangheliei este inseparabilă de alinarea suferințelor fizice. În slujirea Sa pământească, Isus Hristos a împletit propovăduirea adevărului cu vindecarea celor bolnavi, oferindu-ne un model desăvârșit. Lucrarea misionară medicală este rânduită să fie „mâna dreaptă" a Evangheliei; o biserică își îndeplinește misiunea deplină atunci când răspunde și nevoilor practice ale oamenilor. Prin astfel de inițiative, prejudecățile pot fi înlăturate, barierele pot fi dărâmate, iar inimile se pot deschide.

„Să nu obosim în facerea binelui, căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală" (Galateni 6:9).

Este o bucurie și o binecuvântare să putem fi de folos în astfel de proiecte. Îmi doresc din suflet ca aceste informații să ajungă în cât mai multe familii, pentru că micile obiceiuri formate azi conturează adulții echilibrați de mâine. Vă invit să rămânem uniți în rugăciune, cerând de la Dumnezeu călăuzire și putere, pentru ca sprijinul nostru să ajungă exact acolo unde este cea mai mare nevoie.

Toată slava I se cuvine lui Dumnezeu pentru inspirație, pentru comunitatea minunată și pentru harul de a putea învăța și de a sluji împreună!

ANDREEA ȚUȚUIANU, medic stomatolog

AUTENTICITATEA, *puntea dintre generații*

„De ce nu sunt cei mai în vârstă un exemplu? De ce există atâta ipocrizie în biserică? De ce mama și tata, mătușa și unchiul, profesorii mei nu se ridică la înălțimea standardelor bisericii?”

Tinerii descoperă, mai devreme sau mai târziu, că adulții pe care în copilărie îi considerau neprihăniți, puternici și înțelepți sunt, de fapt, oameni la fel ca ei: cu slăbiciuni, greșeli, îndoieli și uneori chiar stângăcii. De cele mai multe ori însă, nu această descoperire îi dezamăgește cel mai mult. Ceea ce îi distanțează cel mai ușor este impresia că adulții nu își *recunosc* propriile slăbiciuni, ci continuă să le ofere lecții pe care ei înșiși nu par să le fi învățat și evită conversațiile sincere despre propriile eșecuri. Am putea fi ispitiți să credem că pretenția aceasta pentru sinceritate este un moft al generației actuale și să uităm că acest sentiment l-am trăit și noi cândva. Chiar citatul cu care am început este vechi de peste 50 de ani, fiind extras din revista *Review and Herald* din 14 august 1969; este deci vocea unor întrebări pe care le puneau și cei născuți în jurul anului 1950.

Dacă problema nu e nouă, înseamnă că nu putem pune distanțarea pe seama culturii actuale sau a tehnologiei, ci probabil ceva mai profund lipsește. Ce este, atunci, de făcut?

Tinerii caută cu mare interes exemple de urmat. Nu neapărat povești de succes extraordinar. Tinerii caută oameni autentici, cu care pot rezona și cu care se pot identifica. Povestiri credibile ale unor oameni care pot spune „aici am greșit", „asta nici până astăzi nu înțeleg", „și eu m-am luptat cu lucrul acesta" și „hai să căutăm împreună un răspuns".

La probleme vechi, să ne amintim soluțiile vechi pe care le-am neglijat. Să trecem, așadar, în revistă, câteva modalități simple prin care să micșorăm distanța dintre generații. Acestea ne vor oferi ocazia de a vorbi deschis, de a ne exprima gândurile și de a construi împreună.

Să frângem pâinea împreună

Să ne propunem să invităm grupul de tineri acasă, poate împreună cu liderul de tineret sau prezbiterul, fără niciun alt program decât statul la masă. Pentru astfel de ocazii, să avem în vedere un meniu simplu și apreciat, care poate fi agreat chiar și de un adolescent mai mofturos.

Putem face asta mai ales vineri seara în lunile de iarnă, în Sabat la prânz, sâmbătă seara sau duminica. Tânărul va fi foarte curând adult, ca noi, iar marele lui atu este că are o foaie albă în față: încă poate lua, mult mai simplu decât noi, hotărâri radicale cu privire la relația sa cu Dumnezeu, stil de viață și, probabil, încă nu a luat decizii finale cu privire la profesie și alegerea unui partener de viață. Să le oferim ocazia să ne pună întrebări și să povestim despre cum am făcut noi marile alegeri în viață. Să nu fim ispitiți să cosmetizăm sau să ascundem

acele etape în care considerăm că am greșit – s-ar putea ca tocmai aceste mărturisiri să fie cele mai folositoare în a-i feri de acele greutăți pe care le-am trăit noi.

Programul de după-amiază, dedicat întrebărilor tinerilor

O dată pe lună, la serviciul divin de după-amiază, tinerii bisericii (sau tinerii bisericilor din zonă, adunați împreună) se așază pe primul rând; în spatele lor, părinții și bunicii; în spatele acestora din urmă, toți ceilalți. Pastorul poate pregăti o scurtă prezentare (nefilmată și netransmisă live) pornind de la întrebările pe care tinerii le-au trimis cu mai mult timp înainte, pe bilețele anonime. Întrebările pot viza experiența vorbitorului: biruirea ispitelor, căsătoria, relația cu părinții sau cu profesorii, întrebări filozofice, disciplinele creștine și multe altele. Întâlnirea poate continua prin comentarii și intervenții ale tinerilor și ale părinților. Acest format facilitează continuarea ulterioară a discuției împreună cu familia.

În același format, în față pot sta doi vârstnici, soț și soție, cărora tinerii să le pună întrebări. Abordate cu rugăciune și consacrare, aceste ocazii pot dărâma ziduri, oferind o atmosferă de sinceritate și vulnerabilitate care uneori lipsește în programele noastre.

Ieșiri în natură, tineri și adulți

„O minte luminată și selectivă va găsi mijloace bogate de distracție și amuzament din surse nu numai nevinovate, ci și instructive. Recreația în aer liber și contemplarea lucrărilor lui Dumnezeu din natură vor fi de cel mai mare folos." (*Mărturii pentru comunitate* 4, 651-653)

Fie că ieșim la pădurea din apropiere sau dorim să facem o drumeție mai serioasă, nu departe de noi, putem admira împreună creația. Nu trebuie să ne pregătim decât cu o gustare, o ilustrație, câteva jocuri – partea importantă este timpul petrecut împreună și ocaziile spontane în care, ca adulți, să fim pregătiți să răspundem cu sinceritate cu privire la propria experiență cu Hristos.

Să lucrăm cu rugăciune pentru sfințirea noastră și a tinerilor, să fim perseverenți în a le demonstra practic prețuirea pe care le-o purtăm.

Întâlniri regulate

Întâlnirile regulate creează coeziunea necesară între tineri ca să formeze un front comun pentru implicare în comunitate. Să încurajăm, ca biserică, un adult consacrat și plăcut de generația tânără care să își asume (în colaborare cu prezbiterii și pastorul) pregătirea unor întâlniri frecvente, special pentru tineri. Acestea pot fi în timpul săptămânii sau în Sabat. Acestea pot (și trebuie) să fie atât plăcute, cât și ocazii de creștere.

Acestea pot fi întâlniri statice, cu cântare, rugăciunea liderului în mod special pentru fiecare tânăr, o scurtă ocazie de învățare și un moment de dezbatere, un joc și mai ales o gustare pregătită sau plătită de biserica locală; pot fi de asemenea și întâlniri de slujire, în care să fie vizitați bătrâni, să fie pregătit un program pentru biserică, să sprijine o lucrare în cadrul bisericii sau a localității, sau altele.

Să abordăm toate acestea cu rugăciune pentru sfințirea noastră și a tinerilor, să fim perseverenți în a le demonstra practic prețuirea pe care le-o purtăm, iar Domnul să ne binecuvânteze pe toți în creșterea pe care astfel de întâlniri ne-ar putea-o prilejui.

RUBEN SAVA, pastor asistent,
Conferința Banat

LIDERII CONFERINȚEI GENERALE

vizitează Albania și inaugurează HopeMedia Albania

Liderii Conferinței Generale au vizitat Albania pentru a-i încuraja pe membrii Bisericii și pentru a înțelege mai bine oportunitățile și provocările cu care se confruntă lucrarea misionară din această țară.

Conducători ai Conferinței Generale a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea au efectuat o vizită în Albania pentru a cunoaște mai bine contextul misionar și provocările cu care se confruntă Biserica Adventistă în această țară. Pe parcursul vizitei, ei s-au întâlnit cu lideri și pastori locali, au aflat mai multe despre pregătirile pentru inițiativa ***OneVoice27*** și au participat la inaugurarea HopeMedia Albania.

Delegația a fost alcătuită din Erton Köhler, președintele Conferinței Generale, Richard McEdward, secretarul Conferinței Generale, și Paul Douglas, trezorierul Conferinței Generale. Aceștia s-au întâlnit cu reprezentanții Misiunii Albania, ai Uniunii Adriatice și ai Diviziei Transeuropene

(TED). Totodată, au vizitat mai multe departamente și inițiative misionare desfășurate în diferite regiuni ale țării.

„Ca lideri ai Conferinței Generale, alegem în mod intenționat să vizităm locurile în care Biserica se confruntă cu provocări misionare importante. Anul acesta am ales Albania pentru a înțelege mai bine contextul misionar al acestei țări și pentru a identifica cele mai potrivite modalități prin care putem sprijini lucrarea de aici", a declarat Erton Köhler.

Pe parcursul săptămânii, întâlnirile au fost dedicate analizării oportunităților, provocărilor și viziunii pentru viitorul Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din Albania.

Inaugurarea HopeMedia Albania

Unul dintre cele mai importante momente ale vizitei a fost inaugurarea HopeMedia Albania, noul centru media dedicat transmiterii mesajului Evangheliei prin intermediul platformelor digitale. Liderii Conferinței Generale au vizitat noul studio și au aflat mai multe despre viziunea acestui proiect.

„Este o mare onoare să fiu prezent la inaugurarea studiourilor HopeMedia aici, în Albania", a declarat Paul Douglas. „Când vezi ceea ce s-a realizat în spațiul disponibil, nu poți decât să fii impresionat de posibilitățile și de potențialul pe care îl are această lucrare."

Douglas a reafirmat, de asemenea, disponibilitatea Bisericii mondiale de a sprijini această inițiativă.

„În timpul vizitei am învățat un cuvânt albanez nou – *besa* –, care exprimă ideea de încredere, loialitate și respectarea cuvântului dat. Acest cuvânt m-a inspirat, deoarece reflectă angajamentul nostru de a fi alături de Misiunea Albania, ca parteneri în vestirea Evangheliei lui Isus Hristos prin intermediul mass-mediei."

Inițiativa *OneVoice27*

Delegația a aflat, de asemenea, mai multe despre strategia ***OneVoice27*** a Misiunii Albania, inițiativă globală care reunește comunități, departamente și membri ai Bisericii în vederea proclamării Evangheliei.

Referindu-se la ceea ce a văzut în timpul vizitei, Richard McEdward a declarat:

„Am observat o dezvoltare remarcabilă a lucrării și a infrastructurii, datorită conducerii pastorilor."

El a adăugat că acest spirit de colaborare se regăsește în mod clar și în viziunea ***OneVoice27***.

La câteva săptămâni după această vizită, Misiunea Albania a prezentat inițiativa ***OneVoice27*** în cadrul întâlnirii Global Adventist Internet Network (GAiN), desfășurată la Auckland, în Noua Zeelandă. Strategia, elaborată de echipa pastorală a Misiunii și lansată în luna aprilie, îmbină rugăciunea, studiul Bibliei și instruirea membrilor bisericii în utilizarea rețelelor sociale, a aplicației WhatsApp și a conținutului video adaptat culturii albaneze.

Vizitarea lucrărilor locale

Delegația Conferinței Generale s-a întâlnit cu pastorii și familiile acestora în cadrul unui prânz organizat împreună cu liderii Uniunii Adriatice. Întâlnirea a oferit ocazia de a asculta experiențele slujitorilor care activează în diferite regiuni ale țării și de a-i încuraja în lucrarea lor.

Vizitatorii au ajuns și la Comunitatea Adventistă Tirana Est, unde Gentian Tomollari și soția sa, Sanda, au prezentat modul în care folosesc platformele digitale pentru a sprijini lucrarea de evanghelizare a bisericii locale.

Un alt popas a fost la Lighthouse Impact Center, inaugurat recent în orașul Durrës. Adriel și Sarah Genke au prezentat activitatea centrului, care urmărește dezvoltarea relațiilor cu comunitatea prin ospitalitate, inițiative creative și slujire practică.

Delegația a vizitat și o grădiniță adventistă, unde s-a întâlnit cu cadrele didactice și copiii și a aflat mai multe despre investiția Bisericii în educația creștină, ca parte a strategiei sale misionare pe termen lung.

Sprijin pentru lucrarea din Albania

Potrivit lui Delmar Reis, președintele Misiunii Albania, această vizită a reprezentat o importantă încurajare și o confirmare a valorii lucrării desfășurate în țară.

Întâlnirile au fost dedicate analizării oportunităților, provocărilor și viziunii pentru viitorul bisericii.

„Vizita liderilor Bisericii Adventiste mondiale este un eveniment deosebit de important pentru Biserica Adventistă din Albania", a declarat Reis. „Prezența lor confirmă importanța inițiativelor misionare pe care le dezvoltăm în întreaga țară și îi inspiră pe pastorii, liderii și membrii noștri să continue slujirea cu un angajament reînnoit."

La rândul său, Zlatko Musija, președintele Uniunii Adriatice, a afirmat că vizita a reamintit contribuția importantă pe care Albania o aduce la misiunea mondială a Bisericii: „Deși suntem una dintre cele mai mici uniuni, prezența lor ne încurajează. Ideile și resursele pe care ni le-au împărtășit vor întări lucrarea noastră."

În încheierea vizitei, Erton Köhler și-a exprimat impresiile despre ceea ce a văzut în Albania: „A fost o experiență extraordinară. Am înțeles mai bine provocările, am văzut viziunea și am putut participa la inițiativele care se desfășoară aici. Ne întoarcem acasă cu o înțelegere mult mai clară a contextului misionar din Albania și a modului în care putem sprijini cel mai bine Biserica."

El a subliniat că scopul vizitei nu a fost doar acela de a oferi sprijin, ci și de a învăța din experiența Bisericii din Albania.

„Suntem o singură familie a credinței. Deși slujim în diferite părți ale lumii, ne întărim unii pe alții. Ceea ce am văzut aici este o adevărată sursă de inspirație", a încheiat Köhler.

SARAH GENKE, Misiunea Albania, și JEANNE DAMASIO, Hope Channel International

Preluare ANN - https://adventist.news/news/adventist-general-conference-leaders-visit-albania-and-launch-hopemedia-albania

ARCA lui NOE

de Isabella Țăranu

Pe orizontală

3. Un legământ este o _____.
5. Noe a construit o _____.
6. Cine a construit arca?
7. Noe le-a adus în arcă.
8. Cine i-a spus lui Noe să construiască arca?

Pe verticală

1. A plouat pe pământ timp de _____ de zile și _____ de nopți.
2. Dumnezeu a pus acest semn pe cer.
4. Înseamnă să asculți și să faci ceea ce ți se spune.

Răspunsuri: 1. Patruzeci; 2. Curcubeul; 3. Promisiune; 4. Ascultător; 5. Arcă; 6. Noe; 7. Animalele; 8. Dumnezeu.

Împreună cu Dumnezeu

CONVENȚIA ASOCIAȚIEI PENTRU SUPORT ȘI INIȚIATIVĂ DIN ROMÂNIA

2026

UN WEEKEND DE PĂRTĂȘIE, INSPIRAȚIE, PROIECTE INOVATOARE ȘI MUZICĂ

20-21 noiembrie

CAMPUS OMEGA NAZNA

INVITAT SPECIAL

RADIM PASSER
ANTREPRENOR

Vă invităm să descoperim împreună experiențele proiectelor din 2026 și planurile îndrăznețe pentru 2027, să ascultăm povestea de viață și credință a lui Radim Passer, om de afaceri ceh și autor de carte, să ne bucurăm împreună de muzica de laudă și închinare.

ASI ROMANIA

www.asiromania.ro
office@asiromania.ro
0746.259.394

60502